

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2548

4 PAGINI — 20 BANI

Miercuri 17 iulie 1957

Urmăm ferm politica partidului

Zi de zi, știri sosite din toate colțurile țării ne vorbesc din plin despre modul în care comuniștii, întregul nostru popor și alături de el tineretul din patria noastră au primit Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 28 iunie — 3 iulie 1957, manifestându-și aprobarea deplină față de hotărârile plenei, sprijinindu-le în tot și în toate și subliniind marea lor importanță în opera construcției vieții noastre noi.

Recenta Plenară a C.C. al P.M.R. va rămâne în viața partidului nostru ca un eveniment politic deosebit de însemnat. Ea va exercita o considerabilă influență asupra întăririi continue a partidului, dezvoltării construcției socialiste și ridicării nivelului de trai al poporului. Această plenară a făcut o profundă analiză a activității partidului și a arătat că sarcinile care stau în fața partidului nostru, în fața statului nostru pe drumul îndeplinirii cu succes a mărețelor sarcini ale construcției socialiste.

Rezultatele acestei analize sint sintetizate în Rezoluția plenarei — un cuprinsător document politico-ideologic. Ea vădește încă odată forța partidului nostru, tăria și unitatea rindurilor partidului nostru, înalta principialitate cu care partidul abordează problemele care îi s-a pus, înfrângându-le și fermitatea cu care luptă pentru înălțarea a tot ce este negativ și dăunător intereselor socialismului, atașamentul de nezdornicit față de învățăturile marxism-leninismului și capacitatea de a le aplica creator, fidelitatea față de principiile internaționalismului proletar.

Trebue să arătăm că perioada de care s-au ocupat lucrările plenarei, se caracterizează printr-o mare bogăție de evenimente. În acest timp a avut loc cel de-al XX-lea Congres al P.C.U.S., ale cărui hotărâri și teze teoretice au dat un puternic impuls dezvoltării forțelor socialismului. Țările lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică au obținut succese deosebite în opera de construcție, au crescut pretutindeni forțele de eliberare socială și națională. Succesele acestea au fost ob-

ținute într-o luptă hotărâtă împotriva dușmanilor socialismului care au dezlănțuit în această perioadă o vastă ofensivă contra pozițiilor socialismului. Eșecul total al acestor încercări, care și-au găsit cea mai ascuțită expresie în rebeliunea contrarevoluționară din Ungaria, dovedește că nici o încercare a reacțiilor de a întoarce roata istoriei nu poate avea sorți de izbândă. În ciuda tuturor dușmanilor, sistemul socialist se întărește neîntrerupt. Alături de țările socialiste și de alte țări iubitoare de pace în frunte cu Uniunea Sovietică, țara noastră participă din ce în ce mai activ la lupta pentru destinarea îndrăgii noastre, pentru prietenie și colaborare între popoare, pentru menținerea și consolidarea păcii.

Și pe plan intern în această perioadă, poporul nostru muncitor sub îndrumarea partidului a obținut importante succese în construirea socialismului. Trezind în revistă realizările obținute după cel de-al II-lea Congres al P.M.R. care a dat un mare avânt muncii partidului nostru, Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. ne arată că în această perioadă rindurile partidului s-au întărit, au continuat să se întărească legăturile partidului cu masele largi de oameni ai muncii, au fost obținute succese în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naționale și în transformarea socialității agriculturii, poporul unindu-se tot mai mult în jurul partidului, urmind cu hotărâre și încredere politica sa.

Cîteva cifre care ne vorbesc de faptul că în 1956 planul de stat la producția globală industrială a fost realizat în proporție de 105 la sută iar în agricultură sectorul socialist a ajuns să cuprindă circa 41 la sută din totalul suprafețelor agricole ale țării oglinzind din plin rezultatele însușitei muncii creatoare a poporului nostru muncitor pe drumul împlinirii programului partidului. Pe baza rezultatelor obținute în dezvoltarea economiei au fost luate în acești ani un șir de măsuri „Scînteia tineretului” (Continuare în pag. 4-a)

TOATE FORȚELE PENTRU BĂTĂLIA RECOLTEI

În timp ce tinărul Constantin Stoian întovărășit din comuna Pietroșani, raionul Snagov ajută la încărcatul saclor în căruțe, Lenuța Buduș constată bucuroasă: „A crescut mare grămadă de grâu” Foto: EUGEN CSIKOȘ

Mii de tineri muncitori și funcționari ajută la strînsul recoltei

Iași

Iași (de la corespondentul nostru). Vremea corespunde să fie uscată și deosebit de călduroasă. Pentru porumb aceasta nu este prea bine; ar trebui puțină ploaie. Pentru păioase în schimb este minunată și trebuie folosit fiecare ceas, fiecare clipă. Asta o știu nu numai sînenii ci și orașenii. Dovedă este grija tineretului din întreprinderile ieșene de a strînge la timp și fără pierdere recolta. În acest scop duminică de dimineață, imbarcați în autocamioane, aproape 5.000 de băieți și fete de la direcțiunile regionale C.F.R., „Tescău”, I.R.T.A., „Textila Rompie”, „Moldova” tricotaje, întreprinderile comunale și „Proletarul” au plecat pe ogoarele gospodăriilor de stat din jurul Iașului să ajute la strînsul recoltei. Pînă seara ei au ajutat la secerat și a dunatul snopilor în clăi pe o suprafață de cîteva sute hectare. Seara s-au întors acasă puțin obosiți dar mulțumiți și bucuroși de a ajuta pe care l-au dus la strîngerea pînii poporului muncitor. Tineretul ce lucrează în întreprinderile din Iași a hotărît să continue asemenea acțiuni în timpul lor liber, pînă cînd se vor termina de recoltat toate păioasele. Făcut numai că unele gospodării, cum

este cea de la Cristești, necesită acest ajutor. În ziua de duminică nimeni din conducerea acestei gospodării de stat nu a fost la oraș pe loc unde încă este de secerat ca să-i îndrumă pe tinerii veniți aici de la întreprinderea „Tescău”. Este necesar ca Trusul regional Costei Iași să ia măsurile necesare.

Constanța

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). Mulți, foarte mulți tineri constanțeni, alături de vîrstnici, au renunțat duminică la ziua lor de odihnă, au înfruntat ispită minunată ore de plajă, venind în ajutorul gospodăriilor de stat la strîngerea recoltei. Încă de la ora 4 dimineața porțiunea din bulevardul Republicii cuprinsă între comitetul regional de partid și comitetul orașenesc de partid cu noștea o animație deosebită pentru această oră matinală. Sute de tineri forțate în jurul cerealelor de autocamioane organizându-se în brigăzi și detașamente, pregătindu-se pentru plecare. La ora 5 ultimele autocamioane au luat drumul gospodăriilor de stat. În ciuda complexității arși, cele cîteva ore de muncă pe mînașele ogoare ale Dobrogei au fost deosebit de rodnice pentru suferințele tineri constanțeni ieșiți la strîngerea recoltei. La gospodăria de stat Moșneni cei 93 de tineri ai întreprinderii de panificație în frunte cu Gh. Trandafir, directorul întreprinderii, Ion Cristea secretarul organizației U.T.M. au tăiat, legat în snopi și clăit, pînă la ora 11, 4 ha. de grâu. Zece ha. cu grâu legat și clăit sint mîntura ajutorului de dezinteresat dat gospodăriei de stat din „Lanurile” și „Cicodria”. Cei peste 100 de tineri ai întreprinderii Petrol Constanța, cei 40 de tineri de la O.C.L. Industrial au ajutat gospodăria de stat Agigea strîngînd recolta de grâu de pe 4 ha., iar cei 45 de tineri de la întreprinderea de transporturi 1004 au ajutat gospodăria Kogălniceanu. Dar nu numai tinerii constanțeni au ieșit în sprijinul gospodăriilor de stat la strînsul recoltei; mii de tineri din celelalte orașe ale regiunii: Medgidia, Cernavodă, Tulcea, Fetesti, răspundînd chemării lansate de comitetul regional U.T.M. au muncit la secerat, la legatul snopilor, la clăit, la adunatul spicilor. Ziua de duminică a fost pentru tinerii din regiunea Constanța o zi de muncă asiduă în marea bătaie a stringerii recoltei.

Intimpirăm SĂRBĂTOAREA TINERETULUI „Locomotiva Festivalului”

Cu două luni în urmă, într-o adunare, utemistii de la I.R.U.M. Reghin au hotărît, în cinstea Festivalului, să aplice și ei inițiativa tinerilor de la uzinele „Progresul-Brăila”. „Pînă la sfîrșitul acestui an vom realiza economii echivalente cu prețul de cost al reparărilor capitale la 3 locomotive pentru căile ferate forestiere, principală lucrare a întreprinderii” s-au angajat ei.

Unii erau sceptici: — Nu ni se potrivește nouă această inițiativă. N-avem condiții. Astfel de pări n-au putut fi stavili în fața îndrăznelii. Vreți poate date concrete? Pînă acum, economiile însumează costul reparărilor capitale la o locomotivă C.F.F. Semnificativ, nu? Mai ales fiind seama că angajamentul prevedea ca această locomotivă să fie realizată pînă la 1 august! „Locomotiva Festivalului” — a părăsit fabrica.

Bătălia economilor continuă. Pînă la Festival tinerii vor mai realiza economii echivalente cu costul reparărilor capitale la încă o locomotivă.

Fiecare kilogram de metal e prețios

La forjă, strungărie, atelierul de montaj, au fost introduse contururile personale și colective de economii. Se șine o evidență precisă a materialelor ridicate din magazine, ca și a celor restituite. Forjorul Ujfalusi lozsef ne arată cu mîndrie economiile trecute în contul său: 555 kg. ojei de centru.

Pentru 16 arcuri — a adăugat el — pot ridica de la magazie 400 kg. ojei. După cum vedeți — și ne-a arătat fișele de restituire — la 7 iunie, cînd am primit o comandă de 16 arcuri, am ridicat doar 200 kg. Am folosit în schimb arcurile vechi, neutilizate. S-au realizat în plus, fără material 16 arcuri de bună calitate.

Aici la forjă se fac multe economii. Din acele vechi — de pildă — trecute sub dimensiunile admise de S.T.A.S. se forjează alte piese, mai mici.

La strungărie, echipa lui Topan Iosif a obținut însemnate economii. 25 kg. compoziție, 2 kg. coșitor, alzoare etc.

Tinerii din brigada condusă de Kelemen Ianos string zilnic, în medie, 20 kg. bronz și 3 kg. compoziție, adunînd șpanul de la strunguri și raboteze. Fiecare kilogram e prețios. Poate fi reprodus.

Altă realizare. La forjă se rețeau zilnic 200-300 kg. carburanți deoarece acesta se aduce în secție cu butoalele, deseori defecate. Utemistul Ciempanu a propus conducerea fabricii amenajarea

rea unei conducte prin care să se transporte combustibilul necesar alimentării cuptoarelor. În timpul liber, tinerii au muncit pentru amenajarea și instalarea conductelor. Acum combustibilul nu se mai pierde.

Am putea continua șirul exemplor. Într-adevăr, economisirea metalelor, scuturarea combustibilului, a devenit preocuparea întregului colectiv.

Inovatorii

Cînd de la fabrica „Encsel Mauriciu” din Tg. Mureș s-a pornit întrecerea tinerilor inovatori, tinerii de la I.R.U.M. au răspuns chemării. Și inovațiile însumă economii. Cu trei luni în urmă în fabrică exista un singur inovator tînăr. Astăzi există 9, iar numărul inovațiilor realizate de tineri se ridică la 17.

Nu mai tînărul maistru Ivan Antal a realizat în ultima vreme 8 inovații.

Postul utemist de control în acțiune

Tehnicianul utemist Varadi György era neckjit. — Ce s-a întimplat? — Știi... Postul utemist de control a făcut un raid... Problema economilor... Am mers prin secții... — Și?

În secția montaj o mașină de găurit s-a defectat. Nu funcționa de cîteva zile. Mulți treceau pe lângă ea fără a se sîchisi de acest fapt „mătrunt”. Postul utemist a sesizat lipsa. Trebuia să constate cine anume este răspunzător.

Vă rog să-mi spuneți de ce „stă” mașina asta? — I-a întrebat Varadi responsabilul postului, pe mecanicul șef Balazs Lajos.

I s-a răspuns: — Aproximarea n-are rîlmenți.

S-a dus la aprovizionare. Inginerul Vasile Herja s-a lămurit: Cum? Nol sintem inovatori? De unde-ai scos-o și pe asta? „Tehnicu!” de vină! N-a calculat ca lumea dimensiunile roților dințate...

A doua zi, postul utemist de control a publicat o caricatură. „Eroii”, au avut prilejul să-și „admire”, caricaturizată, nepăsarea pentru mersul producției.

„Lanțul slăbiciunilor”, descoperit în urma unui veritabil tur de forjă, din secție în secție, de la maistru la inginer.

Nu poate fi trecut cu vederea activitatea postului utemist de control: operativitatea, ingeniozitatea, spiritul de răspundere. — Urmărim în primul rînd să

ajutăm buna desfășurare a procesului de producție — ne-a spus tov. Varadi. Nu trecem cu vederea felul în care se șine evidența, disciplina, economiile, constăturile de brigadă, curățenia, generalizarea metodelor aplicate de cel mai bun. Sătrira utemist pe post nostru este un ajutor de preț.

Tinerii de la I.R.U.M. și-au realizat și chiar și-au depășit angajamentele. Comitetul organizației de bază U.T.M. trebuia să atragă însă pe toți tinerii în lupta pentru economii, să combată practicile dăunătoare, risipa, nepăsarea, lucrul de mintuială.

Gazetele de perete se ocupă prea puțin de popularizarea rezultatelor. Cel mai harnic și fie evidențiat la panoul de onoare.

În această privință trebuie depusă o activitate mai perseverentă, mai variată.

MIRCEA MUNTEANU ȘTEFAN NEKANITKI

Metalurgistul Gheorghe Chivu va merge la Festival

Adunarea ne înfocș și discuțiile erau în toi. În secolul C al uzinei „I. C. Frimu” Sinaia” se adunaseră tinerii din toate locurile de muncă. Veniseră cu toții la ședința de alegere a delegatului pentru Festivalul de la Moscova.

De lingă un strang nou-nouț maistru prim Jean Popa, din secolul unde lucrează brigada de metalurgie Chivu Gheorghe, începu să vorbească încet, tăgănat:

Nu vreau să vă spun ce-a însemnat pentru întreaga industrie din țara noastră inițiativa: „Să realizăm fiecare produs cu un preț de cost cât mai redus”. — Știi că inițiatorul este tînărul strang Chivu Gheorghe. În cele 5 luni de cînd el a propus inițiativa, usina noastră a dat cu 21,34% mai multe produse, iar productivitatea muncii a crescut în această perioadă cu 11,6%. Poate vă interesează dacă inițiativa lui Chivu ne-a adus și alte rezultate în urma propunerii lui de îmbunătățire și perfecționare a procesului de fabricație. Iată, de pildă, că procentul de 8,28 la sută cu cît eram planificați să reducem prețul de cost, am reușit să-l scădem la 16,24 la sută. La toate acestea nu este și contribuția inițiatorului? Da, aceeași mîntură creată de cost a fost și Ordinul Muncii el. I. C. Frimu” în vîrstă așa cum sint, cer ca Chivu să meargă la Moscova.”

Cîna este tînărul, pe pieptul căruia se poate vedea Ordinul Muncii cl. a II-a? Este Chivu inițiatorul pe care tovarășii Romnică Stancu, Jean Popa etc. l-au propus ca delegat la Festival.

Întrecerea care a durat nu mai puțin de patru luni a scos la iveală minunate realizări obținute de ei și ceilalți tineri din uzinele „I. C. Frimu” Sinaia. Aplicînd inițiativa tinerilor de la Progresul-Brăila și inițiativa lui Chivu din uzina lor, tinerii au realizat economii echivalente cu prețul de cost a peste 700 de pompe de injecție pentru tractoarele K.D. Ei s-au mai ocupat în timpul liber să strîngă și fier vechi. Nu mai puțin de 10.000 kg. au fost strînse prin muncă voluntară și trimise recent la rețopit. Pentru aceste rezultate și multe altele ca sint obținute de tinerii din uzina „I. C. Frimu”, tînărul comunist Chivu a fost ales delegat la marea sărbătoare a tineretului de la Moscova. N. PUIU

Plecarea la Veneția a colectivului Teatrului Național „I. L. Caragiale”

Marți dimineața a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Italia colectivul de actori ai Teatrului Național „I. L. Caragiale” format din Gr. Vasiliu-Birlic și George Calboreanu, artiști ai poporului, Al. Giurgaru, Radu Beligan, Marcel Anghelescu, Niki Atanasiu, Eugenia Popovici, Silvia Dumitrescu-Timică, artiști emeriți, Cella Dima și Nina Diaconescu, care vor prezenta în cadrul Festivalului Goldoni de la Veneția piesa „Bădraniu”. Colectivul de actori este condus de I. M. Sadoveanu, directorul Teatrului Național „I. L. Caragiale”.

UN MĂREȚ TEL ÎN VIAȚĂ

Laura Lafargue, fiica mai mică a lui Marx, poartă o viață deosebită de interesantă, la care el a răspuns cu următoarele „mărturisiri”

- Calitatea preferată — Simplitatea
- Calitatea preferată la bărbat — Forta
- Calitatea preferată la femeie — Sîlbiciunea
- Calitatea care vă caracterizează — Concentrarea asupra unui singur tel
- Ce înțelegeți prin fericire — Lupta
- Ce înțelegeți prin nenorocire — Supunerea
- Viciul pe care îl găsiți cel mai scuzabil — Credulitatea
- Viciul pe care îl detestați cel mai mult — Servilismul
- Ce avertisuri aveți — Martin Tupper
- Ocupația d-voastră preferată — A sta cu nasul în cărți
- Poetul d-voastră preferat — Shakespeare, Eshil, Goethe
- Prozatorul d-voastră preferat — Diderot
- Eroul preferat — Spartacus, Kepler
- Eroina preferată — Gretchen
- Floarea preferată — Laurul
- Culoarea preferată — Roșu
- Numele preferat — Laura Jenny
- Mimicarea preferată — Pîște
- Maximă preferată — Nihil humani a me alierum puto (Nimic din ce e omenească nu mi-e străin)
- Motoul preferat — De omnibus dubitandum (De orice trebuie să ne îndoim)

preciza și adînci scopul vieții. Scrisoarea pe care a trimis-o tînărului Marx către tatăl său la 10 noiembrie 1837 (pe cînd era student la Facultatea de drept a Universității din Berlin) este dovada unei căutări febrile a adevărului: „Am ajuns din nou la concluzia — scrie el — că fără filozofie nu poți răzbate”. Marx a supus unei critici necruțătoare, filozofia idealistă, a cercetat și prelucrat un urias material faptic — (întînd seama de cele mai noi descoperiri din toate domeniile științei. Contactul direct cu viața și lupta maselor populare și activitatea de redactor la „Gazeta Renană” au exercitat o influență puternică asupra tînărului Marx. „Aici — scrie Lenin — începe să se contureze trecerea

(Continuare în pag. 2-a)

Ansamblul de dansuri „Doina” repetă pentru spectacolele ce le va da la Moscova în cadrul celui de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

Scrisoarea de dragoste

Știrina sfîntă a Bărganului, pe care o călășară în vechime dropile și caii scîlțor, ardea sub un soare de iulie, cloeind în ea ouăle de șopîrle. Gușterii își scoseaseră burțile verzi la soare, iar popăndii ascultau, cu ochii rotunzi și atenți, cîntecele prigoriilor care se pierdeau în pinzele zburătoare ale zăpușelii. Era vremea secerului. Pe toată întinderea cîmpiei scîlțeau în soare semnulcele secerilor, tractoarelor purtate după ele secerătorii geroaie. De la vivrea zorilor și pînă la inserare se muneau.

La vremea prînzului, cînd soarele se suise de-așupra capului său acoperit de păr negru și cirilonaș, Vasile se trîșese spre umbra unui salem cu frunzele pîlîite, să mîncească. Își scoase briceagul, îi gîrse tăișul pe pulpăna pantalonului, apoi îl infipse într-o cutie de conserve de carne de porc în suc propriu. Vasile folosi briceagul ca furculiță și mîncă stropic, mîndrîrîndu-și cu grăsimă musticioara subțire care abia i se infirpase sub nas. Apoi se întinse pe iărînă, își puse mîinile căpătîi și încercă să-și ațepăsească. Era frînt de obosală, se suise pe tractor de la cîinci dimineți și nu coborise decît acum. Cu toate acestea, îi era imposibil să adoarmă. Cîteva mînturi impertinente îl zgîndărau pe obraz și pe nas, iar niște gânduri amarnice îi useau sufletul. Vasile se învîrte de pe o parte pe alta, primse o mucegă, îi rupe sandic și furios aripile și picioarele, apoi se acoperi cu un ziar. Era hotărît să fure mîncar un șterg de oră de somn. Pînă la urmă se sculă și-și aprinse o țigară. Nu se putea dormi. Muștele bisăreau pe lângă el de parcă-ar fi fost un hoit. Niște pionieri care acuzau spictele de pe mîrșite cîntau de trei cesuri fără intrerupere, iar pe lângă asta avea și-o dispoziție sufletească extrem de proastă. Acum zece zile, mai precis acum două sute treizeci și nouă de ore, Vasile se îndrăgostise. Mai avusese el mai demult cîteva povești asemănătoare, dar o dragoste mai păcătoasă ca asta nu i se întimplase. Și doar nu era o fitecă prea sentimentală, deși cîtea nebunește orice carte în care se petreceau întîmplări pasionante de dragoste. Dar acum ce să fie cu el? Să fie de vină lectura, firea lui sau... fata? Nimeni n-ar putea spune precis. Toată țărășenia e complicată de altfel.

Acum zece zile, a fost chemat la raion, la Făurei, pentru un proces lipsit de importanță în care figura ca martor. Procesul s-a judecat spre prînz. După ce și-a spus în cîteva cuvinte clare și cuprinzătoare depozitia, Vasile a plecat spre gară. Pînă să vină trenul care să-l ducă spre Gălbeni, la brigada, mai erau vreo trei ore. Ce să facă el pînă atunci? S-a dus la bufetă, a mîncat niște mîci, a băut cîteva halbe, a lucrat o plăcintă, a citit o revistă de sport, s-a focmit cu unu vreo jumătate de ceas pentru un

Schiță de Ion Băleșu

stilul pe care i-a cerut o sută de lei și pe care i l-a lăsat apoi cu cincisprezece lei și pe urmă a intrat în sala de așteptare și s-a așezat pe o bancă. Și-a scos stîlul să-l încerce și a scris într-un carnet cîteva „amintiri” pe care le aușise de curînd. Mai pe urmă, cînd s-a uitat mai atent împrejur, a văzut că lingă el șade o fată mărunțică, cu ochii înepuneate în creștetul capului și cu niște ochi negri și vioi. Ședea liniștită și cumine, cu mîinile în poala rochiei. Vasile s-a întors spre ea și a început să-o cerceteze atent, de sus pînă jos. Ea s-a uitat odată, apoi a întors capul. Timp de aproape o oră s-au fost unul lingă altul, privindu-se de ceartă, pe furie, chinîndu-se cum să facă să intre în vorbă. Vasile își flexa în mînt tot felul de presupuneri și ipotetice, complex și reproșuri și pînă la urmă a „atacat” frontal.

Nu vă supărați, nu știți cît o ceasă! — Ea a simbit parcă stînjepită și surprinsă.

N-am ceas.

Vasile se înroși de neceaz. Începușe proat, făcuse o gafă. Văzuse doar că n-are ceas. Descurajat, tăcu apoi jumătate de ceas, fîmînd țigară după țigară. „Prost mai simt” — se blestema singur, deziluzionat. În cele din urmă se hotărî să facă într-un fel: ori încercă din nou, ori pleacă. Fata începușe să-l privească mai des. Și-avea niște ochi negri, și niște sinisori mici, și niște mîini rotunjite și bronzate! Și se uită așa, nu știu cum, parcă-și vorbește cu ochii. Fie ce-o fi!

— Mergeți departe, sau... — Nu chiar așa.

— Așteptați Galașiu personalu’?

Da.

Tot pe ăla l-aștept și eu — mîinți el cu plăcere.

Pînă aici a fost greu. Restul a mers de la sine. De unde sinteți, cu ce treburi pe la raion, nu vrei să ieșiți puțin la aer, pe peron? Au discutat și s-au plimbat vreo două ore. Fata era vorbărețică, veselă și parcă nu-i părea rău că-ai intrat în vorbă. Pînă la sosirea trenului a fost vreme suficientă să-și prîndă reciproc în autobiografii. Fata era educatoarea grădinița de copii dintr-un sat de prin apropiere și venise la raion la un instructaj pentru că era și instructoarea de pionieri. Avea 19 ani, 7 clase elementare, îi trăiau părinții. Vasile era mulțumit. La poezie și el apoi tot ce-a poftit. A insistat să-o scervească o-o here, apoi o-o plăcintă, dar a refuzat cu încăpăținare. „Fată serioasă — s-a gîndit el — cres-

zată pe o bancă. Și-a scos stîlul să-l încerce și a scris într-un carnet cîteva „amintiri” pe care le aușise de curînd. Mai pe urmă, cînd s-a uitat mai atent împrejur, a văzut că lingă el șade o fată mărunțică, cu ochii înepuneate în creștetul capului și cu niște ochi negri și vioi. Ședea liniștită și cumine, cu mîinile în poala rochiei. Vasile s-a întors spre ea și a început să-o cerceteze atent, de sus pînă jos. Ea s-a uitat odată, apoi a întors capul. Timp de aproape o oră s-au fost unul lingă altul, privindu-se de ceartă, pe furie, chinîndu-se cum să facă să intre în vorbă. Vasile își flexa în mînt tot felul de presupuneri și ipotetice, complex și reproșuri și pînă la urmă a „atacat” frontal.

Nu vă supărați, nu știți cît o ceasă! — Ea a simbit parcă stînjepită și surprinsă.

N-am ceas.

Vasile se înroși de neceaz. Începușe proat, făcuse o gafă. Văzuse doar că n-are ceas. Descurajat, tăcu apoi jumătate de ceas, fîmînd țigară după țigară. „Prost mai simt” — se blestema singur, deziluzionat. În cele din urmă se hotărî să facă într-un fel: ori încercă din nou, ori pleacă. Fata începușe să-l privească mai des. Și-avea niște ochi negri, și niște sinisori mici, și niște mîini rotunjite și bronzate! Și se uită așa, nu știu cum, parcă-și vorbește cu ochii. Fie ce-o fi!

— Mergeți departe, sau... — Nu chiar așa.

— Așteptați Galașiu personalu’?

Da.

Tot pe ăla l-aștept și eu — mîinți el cu plăcere.

Pînă aici a fost greu. Restul a mers de la sine. De unde sinteți, cu ce treburi pe la raion, nu vrei să ieșiți puțin la aer, pe peron? Au discutat și s-au plimbat vreo două ore. Fata era vorbărețică, veselă și parcă nu-i părea rău că-ai intrat în vorbă. Pînă la sosirea trenului a fost vreme suficientă să-și prîndă reciproc în autobiografii. Fata era educatoarea grădinița de copii dintr-un sat de prin apropiere și venise la raion la un instructaj pentru că era și instructoarea de pionieri. Avea 19 ani, 7 clase elementare, îi trăiau părinții. Vasile era mulțumit. La poezie și el apoi tot ce-a poftit. A insistat să-o scervească o-o here, apoi o-o plăcintă, dar a refuzat cu încăpăținare. „Fată serioasă — s-a gîndit el — cres-

(Continuare în pag. 2-a)

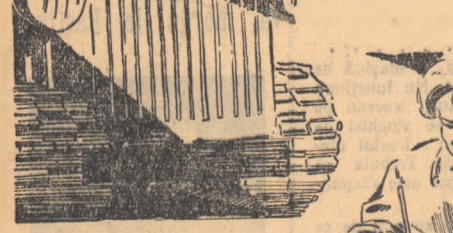
Scrisoarea de dragoste

(Urmare din pag. 1-a)

cută bine". Cind a sosit trenul a urcat-o în vagon, apoi dintr-o pornire imposibil de stăpînit a fugit repede la casă și-a cumpărat un bilet pînă la stația unde mergea fata. S-a dus lîngă ea și-a început iar să discute. Au mers vreo oră, apoi au coborît. Ea mai avea de mers vreo patru kilometri pînă în sat. Au mers pînă în spatele gării și acolo ea i-a întins mîinută mică și bronzată, zîmbindu-i parcă cu tristețe. Vasile a simțit o sîrșeală prin tot corpul, un gol mare în suflet și, dacă ea ar fi plecat de lîngă el atunci, s-ar fi prăbușit totul în el. Parcă era bolnav.

— Nu, nu — a protestat el răgușit, lîndu-i mîinuta — merg cu tine pînă în sat.
— Nu se poate că ne vede lumea și te urmă...
— Pe urmă ce?
— Mă vede lumea cu cineva străin. Aud și mei... Nu se poate.
— Atunci mai stai. Sau, știi ce? Hai s-o luăm pe alt drum.

Fata a rămas puțin pe gînduri, dar privirile lui aveau alina căldură, o implorau atît de sincer încît au poruncit-o să meargă pe lîngă ea în sus, iar apoi au vorbit puțin. Erau tulburăți amîndoi și se priveau cu ochii plini de tristețe și îngrijorare. Cum să se despartă? El i-a cules un buchet de maci și singele vociului și i l-a întins cu atîta tandrețe încît ea încet privirile ei au strălucit de emoție. S-au prins de mîni și degetele lor s-au înfășurat unele în altele infurcate. Spre seară au ajuns aproape de sat și s-au oprit. Vasile a

la a prins-o de mîini și a întrebat-o privind-o în ochi:
— Cînd ne mai vedem?
— Nu știu.
— Atunci, să ne scriem, vrei?
— Da.
— Bine, eu o să-ți scriu primul.
— Cînd îmi scrii?
— Îți scriu mîine. Și tu îmi răspuni chiar în ziua cînd primești scrisoarea, da?
— Da, îți răspund.
— Dar să-mi scrii mult, mult, cît poți de mult.
— Cît îmi scrii tu, îți scriu și eu. Număr zîndurile.

Despărțirea a trecut aproape o oră, pînă s-a înnoptat. Nu putea s-o lase să plece.
— Mai stai puțin. Uite, vezi omu-ăla? Cînd ajunge el la marginea satului, pleacă.
— Omul ajunge, dar fata nu pleacă.
— Mai stai cîinci minute, vrei?
— Nu pot. Să vezi ce-o să-mi faci acasă.
— Cînd a plecat totuși, Vasile i-a strîns mîinile mult, mult, a vrut chiar s-o îmbrățișeze ușor, dar ceva nedrept i-a oprit. A urmărit-o apoi cu privirea pînă s-a pierdut în însereare. După aceea a plecat flămînzat, „O hîsmăluță albăstră” (ca-i spusese că-i placea cîntecul acesta).

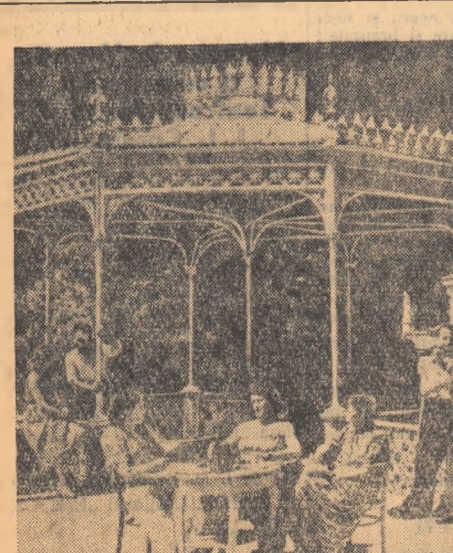
Cînd a ajuns în gară, a sosit chiar atunci un tren și a plecat aprig Găseni. Cînd a sosit la brigadă era trecut de miezul nopții, pentru că de la gară erau de mers vreo zece km. pe jos. A intrat în vagon tipic și a scotocit prin toate valizele pînă a găsit hirtie și plic și apoi a vrut să aprindă lampa. A scîrțâit vreo zece bețe de chibrit dar fițilul nu ardea cu nici un chip. Unul dintre tractoriștii s-a trezit și a mormăit:
— Nu te mai chinu, mă, de pomăni. Nu vezi că n-are gaz deloc?

Vasile era disperat. Trebuia să scrie scrisoarea neapărat în noaptea asta ea s-o trimiță prin cineva la poșta dimineața. S-a gîndit în tot felul, a căutat prin toate valizele pînă a găsit o lanternă, dar bateria era consumată. Atunci i-a venit în mîinte o idee. S-a dus la tractor, a aprins farurile și-a scris acolo scrisoarea, pe o bucată de scindură. A scris mult, vreo patru pagini de caief. La povestit tot ce-a făcut pe drum, cum s-a gîndit la ea, ce-a pătînit pînă a făcut rost de lumina ca să-i poată scrie, iar la urmă l-a spus lîmpede că o înbește mult, mult, nemăsurat de mult și că dacă primește răspuns imediat înscamnă că-l înbește și ea.

Cînd a terminat se auzeau în sat cum cîntă cocoșii de zîni. S-a culcat și-a dormit pînă cînd s-a sculat ceilalți. Biciclii lui trezită noaptea valizele pe sub paturi. Vasile nu le-a răspuns nimic, s-a spălat pe față cu apă rece și-a mîncat toată ziua vespe, parcă plînd în nori de parfum și lumină.

După aceea au venit zilele de așteptare și chinuri. A făcut zeci și sute de socotele. Vasile zicea pînă la ea scrisoarea face, să zicem, două zile. În aceeași zi ea îi scrie, mai trec încă două zile, deci peste patru zile sosește la el. Hai să zicem peste cinci, peste șase zile. Dar uite că-ți trecut zece și încă nu venit. Ce chin mai mare poate născoci o minte omenescă decît acela de a aștepta o scrisoare de dragoste, care nu mai vine și care totuși trebuie să vină? Ce poate să fie? Vasile își dădea seama că el singur fusese o prostie: că i-a dat adresa de la stație. S-a gîndit atunci că acolo e mai sigur, mai ales că poștașul din comună nu-l cunoaște cine e. De la stație rutierul vine aproape în fiecare zi cu alimente, cu combustibil, ziar și scrisori. Să se fi răzicit în stație? Imposibil. Lă răscînt pe rutierist pe toate părțile: a întrebă peste tot: la director, la contabilitate, pe inginer, pe femeia de serviciu, pe paznic? Da, i-a întrebă. Nimic. Vasile se lua cu mîinile de cap închinut. Ce poate să fie? Ea, evident că i-a scris. Atît ar mai trebui, să-l vină

companie".

în mîinte și gîndul că pricina pornește de la ea. Nu, nu, eu i-a scris precis, chiar în ziua cînd a primit scrisoarea lui. Inscamnă că totuși cineva a pus mîna pe scrisoare. Are el vreun dușman pe la stație? Nu prea. N-are nimeni nimic cu el. Doar cu nea Petrea, contabilul, un om în vîrstă, chel și gras, vesel și comecade s-a certat odată pentru un fleac, dar peste două zile au bătut o bere împreună și au rămas prieteni.

— Și totuși, unde e scrisoarea?
— Cum se dă, așa lungit pe burta, în jîrînă, sub salcîmul acela prăcîit, în mijlocul cîmpului, Vasile simțea că dacă își mai pune de cîteva ori în trebură asta o să înnebunesc. În ultima vreme nu mai avea chef de nimic. Și trebuia parcă o face fără poftă în ultimele zile. Nimic nu se mai lipește de el. Ei, dar mult nu merge așa. Să hotărî. La noapte pleacă la stație și caute el singur scrisoarea. Să-i zică oricine ce-o vrea, el asta face.

Seara, după miezul nopții, s-a sculat și-a plecat spre stație de-a dreptul pe cîmp, cale de 20 de km. Era răcoare, liniște, cîmpia dormea un somn ușor, cu respirația parcă oprită. Numai greierii țîrîiau înec și monoton dar și glasurile lor făceau parte din liniștea aceasta nesfîrșită, căzută parcă peste pîmînturile Bărăganului de o vesnicie. Vasile mergea repede, călcînd pe mîrișii, prin grîne și prin porumburi, ca să scurteze drumul. Nu simțea nici un fel de oboseală, parcă plutea. Acum era liniștit, nu și mai făcea nici un gînd. Dimineața o să găsească precis scrisoarea, nu mai înțeapă nici o îndoaială.

Sosi la stație după ce răsări soarele, pe la șase. Aștepta o oră discutînd cu paznicul, călare pe niște lemne. El nu știa nimic. La șapte, cînd veni personal. Vasile îl luă pe fiecare la rînd. Nimic. La urmă îl găsi pe nea Petrea.

— Nea Petrea, nu știi ceva de-o scrisoare de-a mea?

— Nea Petrea zîmbi enigmatic și-o făcu pe neștutural.

— Pentru asta ai plecat tu de cîmp?

— Da, pentru asta.

— Frumos. Halal de noi. Și-șeam ședeam grozav cu planul.

— Lasă asta, mie să-mi spui de scrisoare.

— Ce, așteptai vreo scrisoare? Il necăji el.

— Vasile își dădu seama că a dat de urma ei.

— Hai bre, nu-ți mai bate joc de mine. Dă-o neapărat.

— Nu-i la mine, mă. Ți-am trimis-o azi cu rutierul. Nu l-ai întilnit pe drum?

— Nu, că eu am venit pe cîmp, de-a dreptul. Da undea fost scrisoarea mea pînă-acuma?

— A fost o încercătură. Scrisoarea lui Antonică a luat scrisoarea ta. Antonică a luat scrisoarea ta vreo 5-6 zile, s-o trimiță cu rutierul și-a pus în sertar. Ei, omul a uitat de scrisoare și-a plecat în concediu. Ieri și-a adus aminte de ea și-i trimis-o cheia prin cineva. Am văzut cu că adresa era scrisă de o mîină foarte fină așa că am expediat-o imediat.

Vasile se uită către cer, scrișînd, și-i trase o injurătură în gînd de se cutremura pîmîntul.

— Nea Petrea, cînd îl vezi pe tovarășu' Antonică să-i spui că dacă puseam mîna pe el acum îl mîncam de viu cu panofii cu tot. Bine, bre, se poate-ășa ceva?

— Ei, ce să-i faci, a uitat, a uitat. Da' deceni plecat mă de pe cîmp și pierzi o zi de pomăni?

— Lasă-mă, nu-mi mai spune nimic. Ziua asta o scot eu întreit, bine e-a venit scrisoarea.

— Întinde-mă mai repede, să nu te zărească directorul.

— Da' ce crezi că mie frică. Mă duc eu singur la el și-i spun.

Mai fumă o țigară afară, să se liniștească, apoi se duse într-adevăr la director. Bătu la ușă și intră grav înăuntru. Directorul ședea de vorbă cu un reporter și ochelari care-l rădăsea pe toate părțile cu situația planului care nu era totemă strălucită.

— Ce-i cu tine? Il întreabă directorul gîfînd, alarmat.

— Tovarășe director, rosti Vasile tare și oficial, vă rog să-i imputați tovarășului Antonică, ziua pe care am pierdut-o astăzi din campanie.

— Pentru ce să-i o imput tovarășului Antonică?

— Pentru că mi-a înscuit o scrisoare în sertar, din care cauza a trebuit să vin eu pînă aici după ea. A uitat-o și-a plecat în concediu.

— Ce fel de scrisoare era?

— O scrisoare personală, dar foarte importantă pentru situația mea sufletescă...

— Și pentru asta a trebuit să pleci de pe cîmp?

— Nu-am avut încotro. Dacă nu se joacă cu sufletul omului și-l uită înscuit în sertar, trebuia să vin. Era o scrisoare...

Directorul nu-l mai ascultă însă și i se adresă reporterului:

— Uite, tovarășe, de ce nu ne-nvedim noi planul. Pentru că omul ce el luge de pe cîmp ce să vină și-și ia o scrisoare personală, accentează el privindu-l furios pe Vasile. Nu putea să aștepte acolo? Lui îi arde de dragoste și planul nostru se duce dracului.

Reporterul cu ochelari îl privi pe Vasile grav și contrariat, apoi îl întrebă:

— Cum te cheamă tovarășe?

— Vasile I. Mihaleche.

Își notă în carnetel numele, apoi spuse făcînd pauze ostentative între cuvinte.

— Tovarășe Mihaleche, dumneata crezi că și procedă just?

— Eu cred că da.

— Bine. Atît am vrut să te întreb.

Directorul mai aștepta cîteva clipe, apoi decise:

— Bine, tovarășe, du-te înapoi la muncă.

După ce plecă Vasile, directorul ridică brațele neputincios.

— Uite de ce nu merge planu', tovarășe. Și mă mir de el, că doar e băiat bun.

În timpul acesta reporterul cu ochelari își nota precipitat în carnetel o idee pentru un material gras: „Tractoristul Vasile I. Mihaleche a fugit din companie”.

MUSE POT OARE REZOLVA?

Un mic calcul

In orașul Sulina se întîmplă arareori să se găsească suc de fructe. Chioșcurile de răcoare nu au ce vinde.

— 2 lei țapul! zice dînsul ferm.

— Cum 2 lei, cînd în toată țara se vinde cu 1,80 lei?

Dar tovarășul Nicu nu se lasa înduplecat.

— 2 lei! Nici un bănuș mai puțin.

În aparțință, 20 de bani e o sumă mică. Dar să facem un mic calcul. Dacă într-o lună tovarășul Nicu servește 3.000 de țapuri, la sfîrșitul lunii a realizat un câștig de 600 lei. O sumă frumoasă nu?

Correspondent
MARIN DIMITRI

Un „spectacol de gală” nedorit

Sintem un mare grup de tineri și bătrîni din satul Larga și Păgubeni raionul Molnești care am devenit a-crobași neîntrecuți.

Vreți amănunte? Vă putem spune că antrenamentele le facem île noaptea, île ziua, în satul Păgubeni pe cele două birne aruncate la înapărire, pe de jumătate unui pod „în construcție”, pe malul celălalt al Trofulului.

Antrenamentele ating apogeul cînd apele Trofulului sint spumogase și infurcate. Condițiile sint de-a dreptul emoționante.

Odată, pe aici, a fost un pod care prin noiembrie 1956 s-a năruit, mai precis, s-a rupt la mijloc. De atunci, doar piloni mai există.

Căruțele nu mai pot trece decît prin vad, în cazul cînd nu plouă și apa este mică. După zilele ploioase oamenii stau pe acasă sau înconjoară zeci de kilometri și trec Trofulul peste podul C.F.R.

Nu este vina noastră că vom deveni acrobași neîntrecuți de cîtr. Această indelectică și frumoasă dar... riscantă. Ce să facem dacă tovarășii din conducerea Statului popular al comunei Dărmănești ne obligă la aceasta?

Cît timp vor dura aceste antrenamente? Pe cînd spectacolul de gală? Înainte de a vă răspunde să decidem o mică paranteză. Pînă în luna martie Statul popular comunal Dărmănești a adus la locul cu pricina material lemnos și s-a început construcția podului; și încă ce construcție... Un pod pe cîinstel Ne creștea înima de bucurie cînd priveam lucrările. Podul se întindea peste apă văzînd cu ochii. Dar... ghinion!

P. IONEL Școala profesională nr. 1 — Galați

P. TUDORACHE electrician

Difuzoare prăfuite, chitanțe îmbrătrinite

In iarna anului 1955 printr-o cetățenie străzii Dolhasca circula zvonu că vom avea în fine difuzoare. Și iată că în ziua de 17 decembrie 1955 am primit și o chitanță pentru plata taxei de radioficare spunîndu-ne-se că în curînd ni se vor pune difuzoare. Ce bucuroși eram! Am cumpărat difuzoare și am așteptat.

Și așa am tot așteptat ba azi, ba mîine. Credeam că poate atmosfera e nefavorabilă. A venit primăvara, vara, și toamna anului 1956 ne-a prins doar cu difuzoarele la care priveam. În iarna anului 1956 alte speranțe. Au fost întinse sîrmele pe stîlpi. Dar totul s-a redus doar la aceasta. Acum, la jumătatea anului 1957 difuzoarele noastre continuă să fie doar niște simple ornamente. Zadarnice sint intervențiile noastre la statul popular al raionului Nicolae Bălcescu. Ba unii funcționari de acolo au și început să se supere pe noi cînd ne văd atît

P. IONEL Școala profesională nr. 1 — Galați

P. TUDORACHE electrician

Difuzoare prăfuite, chitanțe îmbrătrinite

de grăbiți, și parcă ne-ar spune: — Aveți răbdare, aveți răbdare! N-am intrat încă în '58. Răbdarea noastră are însă și ea o limită și ne-am gîndit să ne adresăm ziarului. Poate așa lucrurile se vor remedia.

ION CHIREA electrician uzinelor „7 Noiembrie” — București —

In urma chemării la întrecere lansată de colectivul întreprinderii Industria Bumbacului, către toate întreprinderile textile din Capitală și din țară în cîntea zilei de 23 August și a celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, un însemnat număr de muncitori și tehnicieni au și început să scrie din redacția „Gazetei Renană” nefînd de acord cu caracterul moderat pe care actorii ei dozeau să-l imprimă. Intenția lui era să plece din Germania, să scoată în străinătate o revistă revoluționară a cărei sarcină trebuia să fie „critica necruțătoare a tot ce există”. De multe ori, acolo unde alții nu vedeau rostul și însemnătatea unei mișcări de masă, ea era subliniată cu putere de Marx — cu riscul chiar de a-și pierde anumiți colaboratori sau o anumită poziție personală. De exemplu, „Analele franco-germane” și-au încetat apariția datorită divergențelor serioase care s-au născut în sînta redacție între birouristul radical A. Ruge și K. Marx. Rupțura s-a soldat cu o polemică aprigă cu privire la felul în care trebuie apreciată răscoală de țesători din Silezia dusă în coloanele ziarului german „Vorwärts” editat la Paris. Interesant este faptul că, în timp ce A. Ruge prezentă această răscoală ca o răzmeriță pornită orbește și lipsită de sens, K. Marx vedea în ea prima manifestare a proletariatului din Germania. El a salutată cu entuziasm această mișcare și a relevat cu bucurie elementele conștiente în acțiunile muncitorilor răscoală.

Convins că unitatea de luptă a clasei muncitoare trebuie păstrată ca lumina ochilor, Marx a în-

scris: „În aceste zile de vară, oamenii muncii din țara noastră și petrec concediul de odihnă în diferite stațiuni pitorești. Iată în fotografie un aspect al Băilor Herculane.

„Nu zice hop...”

Sint un pasionat tehnician. Îmi place mai ales radiofonia, de aceea cercetez într-una cărți de specialitate, frecventez cercul tinerilor radio-amatori, culeg informații de la toți acei care se pricep în acest domeniu. Și toate acestea sînt nu credeți că le fac numai așa, de dragul teoriei. M-am hotărît să-mi construiesc singur un aparat de radio. Vă închipuiți ce bucuros voi fi cînd voi prînde primul post! Ei, dar decemdată nu-mi pot face vîsurii, căci, vorba proverbului: „Nu zice hop, pînă ce...” conducerea magazinelor „Universal” și O.C.L. „Tractorul” din Galați nu vor înălțura lipsa de preocupare în aprovizionarea magazinelor. Numai cu rezistențe de 300 ohmi, condensatori fierți și difuzoare dinamice tip radioficare nu putem construi un aparat de radio, oricît ne-am strădui noi, tinerii radio-amatori din Galați.

P. IONEL Școala profesională nr. 1 — Galați

P. TUDORACHE electrician

Difuzoare prăfuite, chitanțe îmbrătrinite

In iarna anului 1955 printr-o cetățenie străzii Dolhasca circula zvonu că vom avea în fine difuzoare. Și iată că în ziua de 17 decembrie 1955 am primit și o chitanță pentru plata taxei de radioficare spunîndu-ne-se că în curînd ni se vor pune difuzoare. Ce bucuroși eram! Am cumpărat difuzoare și am așteptat.

Și așa am tot așteptat ba azi, ba mîine. Credeam că poate atmosfera e nefavorabilă. A venit primăvara, vara, și toamna anului 1956 ne-a prins doar cu difuzoarele la care priveam. În iarna anului 1956 alte speranțe. Au fost întinse sîrmele pe stîlpi. Dar totul s-a redus doar la aceasta. Acum, la jumătatea anului 1957 difuzoarele noastre continuă să fie doar niște simple ornamente. Zadarnice sint intervențiile noastre la statul popular al raionului Nicolae Bălcescu. Ba unii funcționari de acolo au și început să se supere pe noi cînd ne văd atît

de grăbiți, și parcă ne-ar spune: — Aveți răbdare, aveți răbdare! N-am intrat încă în '58. Răbdarea noastră are însă și ea o limită și ne-am gîndit să ne adresăm ziarului. Poate așa lucrurile se vor remedia.

ION CHIREA electrician uzinelor „7 Noiembrie” — București —

P. IONEL Școala profesională nr. 1 — Galați

P. TUDORACHE electrician

Difuzoare prăfuite, chitanțe îmbrătrinite

In iarna anului 1955 printr-o cetățenie străzii Dolhasca circula zvonu că vom avea în fine difuzoare. Și iată că în ziua de 17 decembrie 1955 am primit și o chitanță pentru plata taxei de radioficare spunîndu-ne-se că în curînd ni se vor pune difuzoare. Ce bucuroși eram! Am cumpărat difuzoare și am așteptat.

Și așa am tot așteptat ba azi, ba mîine. Credeam că poate atmosfera e nefavorabilă. A venit primăvara, vara, și toamna anului 1956 ne-a prins doar cu difuzoarele la care priveam. În iarna anului 1956 alte speranțe. Au fost întinse sîrmele pe stîlpi. Dar totul s-a redus doar la aceasta. Acum, la jumătatea anului 1957 difuzoarele noastre continuă să fie doar niște simple ornamente. Zadarnice sint intervențiile noastre la statul popular al raionului Nicolae Bălcescu. Ba unii funcționari de acolo au și început să se supere pe noi cînd ne văd atît

de grăbiți, și parcă ne-ar spune: — Aveți răbdare, aveți răbdare! N-am intrat încă în '58. Răbdarea noastră are însă și ea o limită și ne-am gîndit să ne adresăm ziarului. Poate așa lucrurile se vor remedia.

ION CHIREA electrician uzinelor „7 Noiembrie” — București —

P. IONEL Școala profesională nr. 1 — Galați

P. TUDORACHE electrician

Difuzoare prăfuite, chitanțe îmbrătrinite

In iarna anului 1955 printr-o cetățenie străzii Dolhasca circula zvonu că vom avea în fine difuzoare. Și iată că în ziua de 17 decembrie 1955 am primit și o chitanță pentru plata taxei de radioficare spunîndu-ne-se că în curînd ni se vor pune difuzoare. Ce bucuroși eram! Am cumpărat difuzoare și am așteptat.

Și așa am tot așteptat ba azi, ba mîine. Credeam că poate atmosfera e nefavorabilă. A venit primăvara, vara, și toamna anului 1956 ne-a prins doar cu difuzoarele la care priveam. În iarna anului 1956 alte speranțe. Au fost întinse sîrmele pe stîlpi. Dar totul s-a redus doar la aceasta. Acum, la jumătatea anului 1957 difuzoarele noastre continuă să fie doar niște simple ornamente. Zadarnice sint intervențiile noastre la statul popular al raionului Nicolae Bălcescu. Ba unii funcționari de acolo au și început să se supere pe noi cînd ne văd atît

de grăbiți, și parcă ne-ar spune: — Aveți răbdare, aveți răbdare! N-am intrat încă în '58. Răbdarea noastră are însă și ea o limită și ne-am gîndit să ne adresăm ziarului. Poate așa lucrurile se vor remedia.

ION CHIREA electrician uzinelor „7 Noiembrie” — București —

P. IONEL Școala profesională nr. 1 — Galați

P. TUDORACHE electrician

Difuzoare prăfuite, chitanțe îmbrătrinite

In iarna anului 1955 printr-o cetățenie străzii Dolhasca circula zvonu că vom avea în fine difuzoare. Și iată că în ziua de 17 decembrie 1955 am primit și o chitanță pentru plata taxei de radioficare spunîndu-ne-se că în curînd ni se vor pune difuzoare. Ce bucuroși eram! Am cumpărat difuzoare și am așteptat.

Și așa am tot așteptat ba azi, ba mîine. Credeam că poate atmosfera e nefavorabilă. A venit primăvara, vara, și toamna anului 1956 ne-a prins doar cu difuzoarele la care priveam. În iarna anului 1956 alte speranțe. Au fost întinse sîrmele pe stîlpi. Dar totul s-a redus doar la aceasta. Acum, la jumătatea anului 1957 difuzoarele noastre continuă să fie doar niște simple ornamente. Zadarnice sint intervențiile noastre la statul popular al raionului Nicolae Bălcescu. Ba unii funcționari de acolo au și început să se supere pe noi cînd ne văd atît

de grăbiți, și parcă ne-ar spune: — Aveți răbdare, aveți răbdare! N-am intrat încă în '58. Răbdarea noastră are însă și ea o limită și ne-am gîndit să ne adresăm ziarului. Poate așa lucrurile se vor remedia.

ION CHIREA electrician uzinelor „7 Noiembrie” — București —

P. IONEL Școala profesională nr. 1 — Galați

P. TUDORACHE electrician

Difuzoare prăfuite, chitanțe îmbrătrinite

In iarna anului 1955 printr-o cetățenie străzii Dolhasca circula zvonu că vom avea în fine difuzoare. Și iată că în ziua de 17 decembrie 1955 am primit și o chitanță pentru plata taxei de radioficare spunîndu-ne-se că în curînd ni se vor pune difuzoare. Ce bucuroși eram! Am cumpărat difuzoare și am așteptat.

Și așa am tot așteptat ba azi, ba mîine. Credeam că poate atmosfera e nefavorabilă. A venit primăvara, vara, și toamna anului 1956 ne-a prins doar cu difuzoarele la care priveam. În iarna anului 1956 alte speranțe. Au fost întinse sîrmele pe stîlpi. Dar totul s-a redus doar la aceasta. Acum, la jumătatea anului 1957 difuzoarele noastre continuă să fie doar niște simple ornamente. Zadarnice sint intervențiile noastre la statul popular al raionului Nicolae Bălcescu. Ba unii funcționari de acolo au și început să se supere pe noi cînd ne văd atît

de grăbiți, și parcă ne-ar spune: — Aveți răbdare, aveți răbdare! N-am intrat încă în '58. Răbdarea noastră are însă și ea o limită și ne-am gîndit să ne adresăm ziarului. Poate așa lucrurile se vor remedia.

ION CHIREA electrician uzinelor „7 Noiembrie” — București —

P. IONEL Școala profesională nr. 1 — Galați

P. TUDORACHE electrician

Difuzoare prăfuite, chitanțe îmbrătrinite

In iarna anului 1955 printr-o cetățenie străzii Dolhasca circula zvonu că vom avea în fine difuzoare. Și iată că în ziua de 17 decembrie 1955 am primit și o chitanță pentru plata taxei de radioficare spunîndu-ne-se că în curînd ni se vor pune difuzoare. Ce bucuroși eram! Am cumpărat difuzoare și am așteptat.

Și așa am tot așteptat ba azi, ba mîine. Credeam că poate atmosfera e nefavorabilă. A venit primăvara, vara, și toamna anului 1956 ne-a prins doar cu difuzoarele la care priveam. În iarna anului 1956 alte speranțe. Au fost întinse sîrmele pe stîlpi. Dar totul s-a redus doar la aceasta. Acum, la jumătatea anului 1957 difuzoarele noastre continuă să fie doar niște simple ornamente. Zadarnice sint intervențiile noastre la statul popular al raionului Nicolae Bălcescu. Ba unii funcționari de acolo au și început să se supere pe noi cînd ne văd atît

de grăbiți, și parcă ne-ar spune: — Aveți răbdare, aveți răbdare! N-am intrat încă în '58. Răbdarea noastră are însă și ea o limită și ne-am gîndit să ne adresăm ziarului. Poate așa lucrurile se vor remedia.

ION CHIREA electrician uzinelor „7 Noiembrie” — București —

P. IONEL Școala profesională nr. 1 — Galați

P. TUDORACHE electrician

Difuzoare prăfuite, chitanțe îmbrătrinite

In iarna anului 1955 printr-o cetățenie străzii Dolhasca circula zvonu că vom avea în fine difuzoare. Și iată că în ziua de 17 decembrie 1955 am primit și o chitanță pentru plata taxei de radioficare spunîndu-ne-se că în curînd ni se vor pune difuzoare. Ce bucuroși eram! Am cumpărat difuzoare și am așteptat.

Și așa am tot așteptat ba azi, ba mîine. Credeam că poate atmosfera e nefavorabilă. A venit primăvara, vara, și toamna anului 1956 ne-a prins doar cu difuzoarele la care priveam. În iarna anului 1956 alte speranțe. Au fost întinse sîrmele pe stîlpi. Dar totul s-a redus doar la aceasta. Acum, la jumătatea anului 1957 difuzoarele noastre continuă să fie doar niște simple ornamente. Zad

Să discutăm despre:

TINERETE. EDUCAȚIE. RĂSPUNDERI

COPILUL NIMĂNUI

Urmăresc cu deosebită atenție discuția înflăcărată din „Scintila tineretului”. Aceasta din mai multe puncte de vedere: ca tinar, ca pedagog, pentru că din ea se desprind o seamă de învățăminte prețioase.

Sint pedagog. Trăind în mijlocul elevilor și de zi cu zi posibilitatea de a pătrunde în sufletul copiilor, de a le cunoaște nezarurile și bucuriile, de a vedea cu proprii-mi ochi cum se conturează calitățile lor morale. Mă bucură fiecare succes obținut în drumul spinos al educării elevului în spiritul cinstei, perseverenței, dragostei de muncă. Mă întristează însă pornirile necegetate care vădesc nestabilitate, caracter oscilant.

De fapt, vreau doar să spun că m-a impresionat nespuse de mult „cazul” elevului Roth Petre.

Faptele sînt fapte. Nu pot fi contestate.

„A venit la internat într-o după-amiază. Iml amintesc și acum. Era însoțit de mama și tatăl său. — Lam adus ac. E mai bine... Știi, noi... Încerc să se scuze tatăl...”

Mama, m-a luat de-o parte: — Vă rog să nu-l dați voie să meargă oricînd în oraș... Are anumiți prieteni... Îl place să vagabondeze... Sărăcuțu' de el e cam nervos... vă rog frumos, aveți grijă să nu-l supere ceilalți...”

Apoi se adresă copilului: — Așa! Petrișor c-o să fi cuminte? Să ascuți de tovarășu'! Să nu fi zvăpătat... Auzi Petrișor, mămicule?...

Răspunsul la aceste sfaturi a fost prompt: — Dă-te dracului!!!

Am rămas plonșt locului. Nu-mi venea să cred. Să fi avut vreo luză auzită? Acesta s'fi fie răspunsul lui la îndemnul mamei? Nu m-am înșelat. Nu avusesem nici o luză auzită... — Mamă! Du-te dracului... Suflet de brută? Oare să nu fie în acest copil, elev în clasa a VII-a, nici o frîntură de simț omeneș, nici o picătură de dragoste maternă? Tot cu el-am răspuns că este imposibil.

Am discutat cu el, mi-am dat seama că este un copil inteligent, deșteptat.

Realitatea, crudă dar adevărată, era alta. Am aflat-o mai târziu. Părinții erau despărțiți de mai multă vreme. Tatăl, este avocat. Mama, Pampu Eleonora, de asemenea și ea lucrează la Facultatea de Științe Juridice. Amîndoi inter-

lectuali. Oamenii care pledează pentru respectarea legilor societății noastre... Și acești oameni cuții, prin purtarea lor au făcut să se nască în acest copil un caracter de brută. Ce vrei mai mult decît cuvintele adresate mamei lui, cele care i-a dat viața, cele care a pierdut nopți pentru a-l crește?

În internat este un regim de viață și muncă mai ordonat. Programul trebuia respectat. Petrișor nu se putea acomoda însă cu acest „sistem” de viață. Dimineața pleca la cursuri (așa se părea). De fapt pleca ha-hal-pe străzi, iar seara, fîrziu, conturba meditația, nu studia.

— Unde-al fost astăzi Roth? îl întrebam.

— Să vedeți, am fost la tătălu... Am mers la tovarășul Roth, și i-am spus că băiatul nu merge la cursuri sub pretextul că vine la dînsul.

— Da. La mine a fost — mi-a răspuns dînsul imperturbabil. N-a stat decît o oră și a plecat. Mi-a cerut bani, i-am dat... — Dar așa spus chiar dv., să fim mai severi cu el, să nu-l dăm voie să plece oricînd din internat.

— Da... Dar săracu' Petrișor are nevoie de mîncare deosebită. Mai dați-i voie din cînd în cînd să vină pe-aci... — Ce era să mai zic? Zădărnice am încercat să-l dovedesc că „Petrișor”, sub pretextul că vine la dînsul hoinărește prin oraș! Zădărnice am încercat să-l arăt că de fiecare dată cînd copilul merge la tătălu său se întorcea la școală cu fîgări, își invita colegii la cinemator, bufet și chiar la restaurant. Vorbele s-au lovit ca de un zid. Tatăl a rămas la fel de imperturbabil.

Ceii alții elevi au început să vină din ce în ce mai des cu plîngerii. — Roth nu ne dă voie să dormim... — Tot timpul povestește de bătaii, filme... — Am stat de vorbă cu el. — De ce nu poți fi ca și ceilalți? — Mi-a răspuns cu cinism: — Ce mă interesează pe mine școala? — De ce n-ascuți de mămică ta? — Pe mama? Păi știi cine-i mama? O cățea! — Atunci ascultă cel puțin pe tătălu tău care-i bolnav! — Tata bolnav? Minte, minte... Am fost eu la clinică... I-am verificat fișa. Nu are nimic. Minte cu nerușinare... Minte...

Le-am făcut cîte o vizită acasă ambilor părinți. Tatăl aruncă vina pe fosta lui soție, aceasta aruncă vina pe fostul ei soț care-i dă băiatului bani, fîgări, îl duce la baluri... Pe cine să crezi? L-am rugat pe tovarășul director Comol Constantin să-i cheme la dînsul, pe amîndoi. Au venit.

— Știi pe bine bine despre situația critică a fiului dv. De la școala medie nr. 4 a fost mutat la nr. 8, de-acolo la noi. Știi și pentru ce: pentru înăscăpînă, lipsa de cursuri, atitudine obraznică față de profesori. Nu s-a schimbat deoc. Continuu cu același „metode”. Vinovați sînteți amîndoi. Prea răsfățați. Îi permiteți, și mai ales l-ați permis, prea multe. Nu mai vrea să asculte de nimeni.

A răspuns tatăl: — Mamă-sa e de vină. Îi îndepărtează orice dorință... îi permite să facă orice.

Mama, plîngînd, se scuză: — Am vrut să-l cresc cinstit. Tatăl său însă, îl însuflă ură față de mine, îl pune (sub influența banilor și a amurilor cadourii) să mă urmărească, ca apoi să-l povestească vrute și nevrute, verzi și uscate... Îl învață să mintă... Metodele folosite de profesori s-au dovedit ineficace, în cazul elevului Roth. De ce? Pentru că familia nu și-a dat contribuția la remedierea unor porniri neomenești. Asta-i realitatea. Cel doi părinți au vrut să „administreze” copilului o educație „aleasă”. L-au dus la baluri, la restaurante, l-au făcut martorul unor discuții între oamenii cu concepții morale tot atât de subrele ca și el. Au divorțat. Cel doi părinți l-au folosit pe propriul lor copil ca pe un spion de urmărire și vinare a greșelilor unuia sau ale celuilalt. Și astfel, copilul a fost gata oricînd să „vîndă” nu știu ce minciună despre unul din ei pentru un pachet de bomboane, pentru un bilet de film, sau cițiva lei.

Mama, tata, lată factorii ce merită să fie acuzați în acest caz. Amîndoi deopotrivă poartă vina „inșurșurilor” pe care „micul și simpaticul” Petrișor le-a copiat adîmna după ceea ce a văzut, a auzit și i s-a dat posibilitatea să învețe.

Școala îl putea controla atîta vreme cît era la cursuri. L-a controlat, dar față de lipsurile sale de la cursuri, nu putea face altceva decît să atragă atenția părinților. A făcut-o. Dar aceștia, ca și altă dată, s-au mulțumit să înregistreze „năzbătii” lui Petrișor...

O imagine obișnuită din tabăra pentru copii de la Eforie

O hotărîre a Consiliului de Miniștri privind cercetările științifice

Consiliul de Miniștri a aprobat printr-o Hotărîre o serie de măsuri pentru ridicarea nivelului, îmbunătățirea și organizarea mai rațională și mai economică a cercetărilor științifice.

În legătură cu organizarea unităților de cercetare științifică, Hotărîrea Consiliului de Miniștri prevede ca de categorie de cercetări trebuie să se ocupe unitățile Academiei R.P.R., catedrele din învățămîntul superior și institutele departamentale, subliniind totodată necesitatea colaborării între acestea.

Hotărîrea conține de asemenea prevederi în legătură cu coordonarea și planificarea activității științifice, precum și cu asigurarea eficacității ei.

Se subliniază, printre altele, că propunerile pentru temele de cercetare tehnico-științifică privind industria să fie în mod obligatoriu fundamentate din punct de vedere al interesului economic, iar protocoalele de încheiere a cercetărilor să conțină calcule economice privind eficacitatea introducerii în practică a rezultatelor obținute.

Printre măsurile menite să asigure o legătură mai strînsă între știință și practică, se prevede ca în consiliile științifice ale institutelor departamentale și ale departamentelor să fie cooptați academicieni, oameni de știință și specialiști de înaltă calificare, iar din consiliile științifice ale institutelor și centrelor academice să facă parte și cadre din industrie și agricultură.

Un capitol al Hotărîrii cuprinde măsuri în legătură cu întărirea bazei materiale pentru cercetările științifice. Printre altele se va înființa „fondul institutului de cercetare”, fond analoic, din punct de vedere al destinației, cu „fondul întreprinderii”; se va organiza fabricarea în țară a unor aparatură pentru laboratoarele de cercetări și ateliere pentru repararea utilajelor de cercetare; se va asigura o mai bună aprovizionare cu reactivi, sticlărie, aparatură, piese de schimb și alte materiale de laborator; se vor acordă credite necesare acoperirii cheltuielilor legate de introducerea în procesul de fabricație a rezultatelor cercetărilor științifice.

Încheiere Hotărîrea conține dispoziții cu privire la reorganizarea institutelor de cercetări științifice.

Campionatul mondial studentesc de șah

În capitala Islandei continuă să se desfășoare campionatul mondial studentesc de șah pe echipe. În turul trei echipa studenților romîni a înfrînt echipele R.P. Mongole, realizînd scorul de 2-1 (o partidă întreruptă). La 15 iulie, în turul patru, echipa noastră a avut ca partener puternica formație a studenților sovietici. La masa întâia D. Drimer — cu negrele — a obținut un rezultat excelent remizînd cu marele maestru B. Spasski. Tot remiză s-a terminat și partida Nikitin—Szabo. Campionul U.R.S.S., M. Tal, l-a învins pe Mititelu, iar partida Ghileșcu—Gurghidze s-a întrerupt într-o poziție complicată. Scorul este 2-1 în favoarea echipei sovietice.

După patru ture în clasament conduce R. Cehoslovacia — 13 puncte, urmată de U.R.S.S. — 12 puncte (o partidă întreruptă) și R. P. Ungaria 11 1/2 puncte. Echipa romîna are 8 puncte și două partide întrerupte.

După patru ture în clasament conduce R. Cehoslovacia — 13 puncte, urmată de U.R.S.S. — 12 puncte (o partidă întreruptă) și R. P. Ungaria 11 1/2 puncte. Echipa romîna are 8 puncte și două partide întrerupte.

Pe scurt

În prezent se află în turneu în R.P. Polonia echipa romîni de fotbal Energia Uzinele de Tractor Orășul Stalin din categoria B. La 16 iulie fotbalistii romîni au înfrînt echipele Chemek din Voivodatul Craiovia. Mecul s-a terminat la egalitate: 1-1 (0-1).

Cu prilejul unui concurs de selecție în vederea Jocurilor de la Moscova, campiona olimpică la săritura în lungime Krzeszinska a realizat performanța de 5,90 m, la lungime băieții Kropiowski a sărit 7,26 m, iar la 800 m. plat tînrul Kazimierski a obținut timpul de 1,57".

În concursul internațional de săritura de la Decin, R. Cehoslovacia, sportivul român Herbert Witemberger a ocupat locul 3, la turul cu 120,17 m. Pe locul 1 s-a clasat germanul Barent — 128,86 puncte. La întreceri au luat parte cei mai buni săritori din R.P. Germană, R.P.R., Austria, R.P.F. Iugoslavia și R. Cehoslovacia.

Polemizînd cu impostura și obtuzitatea

Un carnaval e întotdeauna prielaj de petrecere, haz și bună dispoziție. Surpriza se tin lanț, programul artistic pregătit minuțios din vreme îi cucerește pe participanți, întregă atmosferă deglăsoază optimism și volășie. Așa se întâmplă și cu carnavalul de anul nou la cîrui pregătire și desfășurare astăzi am vizionat filmul „Noaptea de carnaval”.

Totuși carnavalul e doar pretextul filmului realizat de studiourile sovietice. Este cert că simpla filmare a petrecerii de anul nou ar fi putut incanta mîile de spectatori, oricîte situații delirante și efecte comice ar fi fost născocite. „Noaptea de carnaval” nu e pur și simplu un spectacol de estradă color, dragă, simpatice, amplificat ca montare grație posibilităților nelimitate ale artei cinematografice. Dincolo era doar oțit, iar fi adăugat atîtor alte filme de acest gen, mai noi sau mai vechi, mai inspirate sau mai banale, fără a satisface însă copios pe spectatori, fără a se bucura de unanimitate audezune.

Există ceva care face ca filmul să depășească treapta revistei glumete și inofensive, și să atingă nivelul superior al satirei bicuitorie și profunde. Un ascuțit și vehement spirit polemic — rîfîndu-se neobosit cu inchiastarea dogmatică, cu impostura și cu rigiditatea obtuză — străbate întregul film. Colectivul de tînrari care organizează carnavalul se ciocnește de absurditatea observațiilor și pretențiilor directorului Ogorțov, un superb exemplar al acelei categorii de oameni care n-au talent dar au... obiecții. Și cea mai bună metodă pentru a-i anihila acțiunile care ar fi dus de ripă tot programul, este de a nu-i contrazice decît, ci de a procedea conform buhului simț, fără a-i urma indicațiile. Ceea ce ar fi un text de Shakespeare. Ascultă repetiția unui cvartet vocal și pretinde o poți energetic să se dezvolte formația, să se creeze un... cvartet de masă. Privește suspicios mișcările grațioase ale unei hierles, trupul armonios, pașii delicați pe parchet și declară ritos că nu se poate să-i ducă din pe oamnei cu picioarele goale. Se încapșîncăză cu tot dinadînsul ca în deschiderea carnavalului să se prezinte un raport, cu cifre, date și încredințate și apoi un conferențiu să facă o scurtă expunere („maximum patruzeci de minute”) despre planeta Marte. Iar pentru a înlătura tristetea unei romanțe de dragoste cere seniențios modificarea filmului în sens optimist. eroul să nu fie singur, ci împreună cu sîntosul său colectiv.

Prost și incuțat, Ogorțov are darul dezolat de a reduce totul la scheme, de a goli raționale de conștință lor, aplicînd automat în toate împrejurările aceleași formule stereotipe. Este tragedia vorbelor mari, a lozincilor goale, cu care el jonglează, nepăsător față de curentul viu, în continuu preferare, al realității. Și dacă rîdem în loc să plîngem, este pentru că ne simțim puternici, pentru că știm bine că asupra unor asemenea tipuri odată se revărsă triumfătoare forța inteligentă și a gândirii creatoare.

„Noaptea de carnaval” reînnoiește strălucit tradiția marilor comedii muzicale ale cinematografului sovietic, începută de Grigori Alexandrov în „Toată lumea rîde, cîntă și dansează”, sau „Volga, Volga”.

Cronica FILMULUI

TELEGRAMS

Cu ocazia investiturii oficiale a Prințului Moulay El Hassan ca prinț moștenitor al Marocului, Mohammed Ben Yussel, regele Marocului a trimis Președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale, Dr. Petru Groza următoarea telegramă:

Excelenței Sale Dr. PETRU GROZA Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne București

„Pentru a răspunde dorinței exprimate în unanimitate de poporul credincios și conform tradițiilor noastre naționale, noi am decis să investim oficial ca prinț moștenitor al Regatului Maroc pe fiul nostru Moulay El Hassan.

Această investitură va avea loc la 10 Dou El Hijja 1376 (9 iulie 1957).

Sîntem convinși că Excelența Voastră se va bucura de această știre, dat fiind prietenia pe care Excelența Voastră și poporul român au manifestat-o continuu față de poporul nostru și de persoana noastră.

Folosim acest prilej pentru a reînvi Excelenței Voastre urările noastre sincere pentru fericirea și prosperitatea sa, precum și pentru măreția și gloria poporului român.

MOHAMMED BEN Regele Marocului Rabat 27 iunie 1957.

La această telegramă Dr. Petru Goza a răspuns:

Majestații Sale MOHAMMED V Sultanul Marocului Rabat

„Mulțumesc Majestații Voastre pentru cordialul mesaj privind investitura Alteței Sale Regale Moulay El Hassan ca prinț moștenitor al Marocului.

Cu acest prilej, rog pe Majestația Voastră și pe Alteța Sa Regală să primească din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne și a mea personal, cele mai sincere felicitări și urări de sănătate și fericire.

Mă folosesc de această ocazie pentru a transmite în numele poporului român, cele mai călduroase urări de prosperitate și pace poporului marocan prieten.

Dr. PETRU GROZA Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

La Prezidiul Marii Adunări Naționale s-a primit o telegramă răspuns în care se exprimă din partea Sultanelui Marocului, Mohammed V. mulțumiri călduroase și felicitări și urări de fericire și prosperitate poporului român.

SOPIA 16 (Agerpres). — ATB transmite comunicatul Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar.

În zilele de 11 și 12 iulie a.c. a avut loc plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar. La plenară au asistat de asemenea membrii Comisiei Centrale de revizie.

Plenara a discutat problema comportării antipartinică a tovarășilor Gheorghe Ciankov. A fost examinată activitatea antipartinică a tovarășilor Dobri Terpeșev și Ionko Panov.

Toți tovarășii care au luat cuvîntul la plenară au condamnat cu asprime comportarea antipartinică a tovarășilor Gheorghe Ciankov, Dobri Terpeșev și Ionko Panov.

În deplină unanimitate plenara a scos din Biroul Politic al Comitetului Central și din Comitetul Central pe tovarășii Gheorghe Ciankov pentru faptul că prin acțiunile sale fracționiste a subminat sistematic unitatea și spiritul colectiv în activitatea Biroului Politic și a Comitetului Central și a urmat o linie îndreptată împotriva politicii partidului.

În deplină unanimitate plenara a scos din Comitetul Central și pe tovarășii Dobri Terpeșev și Ionko Panov pentru că, nefînd seama de avertismentele severe pe care le-au primit, ei și-au continuat activitatea îndreptată împotriva Comitetului Central, împotriva liniei partidului și a unității partidului.

Plenara a complexat Comitetul Central, promovînd în locul membrilor scoși ai C.C. pe tovarășii Boris Vapjarov, Luben Oherasimov, Mitko Grigorov, Mișo Nikolov, Pencio Kubadinski, Sava Dilbokov, Tano Tolev, Todor Pavlov — membri supleanți ai C.C.

Plenara a hotărît să mărească numărul membrilor Biroului Politic al C.C. de la 9 la 11 și să ia 4 membri supleanți — de la 2 la 4.

Ca membri ai Biroului Politic al C.C. Plenara a ales în unanimitate pe tovarășii Dimita Iștanov, Boris Taskov și Boian Bîlgarovan, iar ca membri supleanți — pe tovarășii Dimitar Dimov și Mladen Stolanov.

Din cauza trecerii lor la altă muncă de răspundere plenara a eliberat din funcția de secretari ai C.C. pe tovarășii Encio Stankov și Boris Taskov și a ales ca secretari pe tovarășii Dancio Dimitrov și Stanko Todorov — membri ai C.C.

— Dar se poate dezvolta oare o civilizație pe niște petece de uscat? Obiecționează Irfim. O societate civilizată e un produs complex, are nevoie să se desfășoare pe teritorii largi, care să permită interacțiunea a milioane de ființe. Și apoi, dacă cealaltă insulă ar fi populată, cum de nu există nicio așezare aci, în Oaza Mărilor?

De data aceasta nu știu de partea cui e dreptatea. Fiecare aduce argumente atât de temelnice, înlocuți atînd cînd vorbește, mă convinge. Mă decît totuși să intervin.

După părerea mea, mai trebuie să studiem lucrurile, să mă căuțăm probe, înainte de a trage o concluzie. În primul rînd să nu uităm că nici Oaza Mărilor n-am cercetat-o încă așa cum trebuie... Mă ghîndesc la un mijloc de a intra în contact cu aceste ființe civilizate. Cînd ne vom mai duce prin Valea Turnelor, propun să prîndem de obelisk un mesaj! Ce ziceți, nu-i o idee bună? Prietenii mei primesc cu entuziasm această propunere.

Și celelalte fotografii ne captivază. Observăm multe amănunte pe care le scăpaserăm din vedere.

Lată și „giganții”. De o statură uriașă, cu pielea scortosoasă, cenușie, par niște arbori care au dobîndit dintr-odată mobilitate. Membrelor inferioare sînt de o grosime considerabilă, iar cele superioare au o mare elasticitate: uneori mai lungi, alteori mai scurte, de parcă ar fi extensibile. Mai târziu, cînd vizionăm fragmente de film, ne convîngem că „brațele” au într-adevăr această particularitate.

Francesco ne arată apoi cîteva probe de roce.

Dintre toate descoperirile care mai importantă este aceea a sării. Noi, pămîntenii, nu putem lipsi de această substanță.

Eu am prezentat rezultatul analizei atmosferice din vale. Emanatiile care ne-au jucat festa se compun dintr-un amestec în care predomină protoxidul de azot, cunoscut și sub numele de gaz iliantr. După cum se știe, acesta are proprietatea de a produce rîsul, iar în cantități mari, duce la o stare de excitație și de nervozitate generală. Sper să stabilesc și celelalte elemente componente ale amestecului gazos, mai greu de determinat datorită procentului lor redus.

Peste o săptămînă ne vom aventura din nou în Valea Turnelor, de data aceasta însă înarmăți cu miști filtrante.

Dintre plantele aduse, cele mai prețioase pentru existența noastră sînt spicele deșpre care am amîntit. N-am gustat pînă de foarte multă vreme și Francesco este de părere că grîunțele sînt panificabile. Drept dovadă, a scos dintr-un pumn de boabe o făină gălbuie, din care a copt un corn de toată frumusețea. Prifăină gălbuie, din care a copt un corn de toată frumusețea.

vin cornul cu atîta admirație încît nici nu ne vine să-l mîncăm. Și cînd ghîndesc că pe Pămînt plinea a devenit un aliment atît de obișnuit, încît nu știm să-l prîndem cum trebuie...

Gustul lui amînteste de produsele similare pămîntesti: este însă nițel amărui și, din pricina lipsei de drojdie, cooptura e cam tare. Francesco ne asigură însă că e vorba de o deficiență în cantitatea de vitamine și că ea va veni repede de hac.

Tot mesteacîm exclamă, voios: — Jos biscuiții! Acesta e începutul sfîrșitului lor!

15 octombrie

Zilele acestea am fost mai mult... agricultori.

Terenul nostru cultivabil a crescut cu încă un sfert de hectar. Acesta e destinat însămînțării cu noile boabe aduse din Va-

lea Turnelor. Am hotărît să numim planta din care le-am cules — și pe care dorim s-o vedem cît mai curînd rîsrită — „cerealină”.

Irfim a reușit să adapteze, cu multă inventivitate, tot felul de dispozitive la autoturajul nostru, așa că munca agricolă nu ne mai ează aceluși eforturi ca în primele zile. Culturile mai de undele țîi au dezvoltat neașteptat de repede. Unele dintre plante au înflorit; poate că peste cîteva săptămîni vor da și rod. Francesco a propus ca la strîngerea primei recolte să organizăm o serbare.

Cu invitații puțini, dar aleși, am adăugat eu.

Curînd trebuie să plîvim pentru a doua oară, cîcî în ultimele zile a plouat din belșug și buruienile s-au înmulțit peste măsură.

16 octombrie

Francesco a făcut o propunere interesantă. A sugerat să lăsăm în permanență deschis unul dintre aparatele de radio pe lungimea de undă a celui mai puternic emițător terestru destinat comosului, cuplîndu-l cu magnetofonul. Dacă la un moment dat, zona de impermeabilitate dintre sistemul Beta-5 și sistemul nostru planetar va lăsa să străbată teimpulor o furună de emisie, aceasta nu va putea să ne scape. Trebuie să ținem seama că undele țîi au capriciile lor și de aceea, surprizele nu sînt excluzive.

Se înțelege că am fost de acord cu această idee, dar Irfim nici n-a vrut să audă. Încăpățînat cum e cîteodată, s-a opus „majorității”.

— Ce rost are să ne gîndim la astfel de excepții cu totul și cu totul improbabile?

Pînă la urmă însă toți l-am convîns și în cîteva minute a montat instalația. Va da ea oare vreun rezultat?

Astăzi am plîvit Munca aceasta mi-a amîntit de frumoasele zile cînd lucram împreună cu Ruxandra și Dan în grădinița noastră, la răsădurile de flori. Dar bucuria s-a prefăcut repede în tristețe: ce îngrozitor este să simți că între tine și ai tăi se află o gigantică prăpastie cosmică!

20 octombrie

Am fost la pescuit. Cînd ne-am întors la țîrm și am adăpos-

tit șalupa, am făcut o nouă descoperire, care le întrece pe toate celelalte. În lipsa noastră, autoturajul nostru pe uscat, primește o vizită misterioasă.

În prejma lui, pe nisip, se văd numeroase urme. Sînt triunghiulare și de o mare regularitate. Toate au aceleași dimensiuni. Pe de altă parte, din autoturaj lipsesc unele obiecte: micul joc de șah al lui Francesco și cîteva microcărți, printre care un dicționar enciclopedic de care nu ne-am despărțit în mica călătorie. Farul este aprins, deși sînt sigur că nu l-am lăsat așa.

Francesco jubilează: — Întîlnirea cea mare se apropie!

— Nu-s tocmai discreții, remarcă eu, rîzînd. Și, în plus, par să sufere de cleptomanie!

Francesco a insistat din nou să plecăm spre cealaltă insulă, de unde presupune că au venit înșă că e încă prematur o facem.

21 octombrie

În noaptea trecută s-a produs iar un cutremur puternic. Cînd am țîșit din casă, solul era crăpat pe o lungime de vreo două sute de metri.

O parte din terenul nostru cultivat s-a scufundat, iar în locul cu pricina a apărut o groapă cu un diametru de vreo șaptezeci de metri.

(Va urma)

Sediul Partidului Comunist din Poitiers din nou atacat de fasciști

PARIS 16 (Agerpres). — În noaptea spre 15 iulie, un grup de fasciști a atacat sediul organizației Partidului Comunist din orașul Poitiers (departamen-

COMUNICAT

cu privire la vizita delegației de partid și guvernamentale a Uniunii Sovietice în Republica Cehoslovacă

La invitația Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacă și a guvernului Republicii Cehoslovacă, între 9 și 16 iulie 1957 s-a aflat în Republica Cehoslovacă intr-o vizită de prietenie delegația de partid și guvernamentale a Uniunii Sovietice, formată din: N. S. Hrușciov, prim secretar al Comitetului Central al P.C.U.S., N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Patolicev, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., O. I. Ivășcenko, secretar al C.C. al P.C.U.S. din Ucraina, V. V. Grișin, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, și I. T. Grișin, ambasadorul U.R.S.S. în Republica Cehoslovacă.

Comitetul Central al P.C.U.S. și guvernul Cehoslovacă au salutat cu căldură și din toată inima pe oaspeții sovietici. Întâlnirea cu poporul a demonstrat încă odată profunzimea și forța prieteniei frății sovieto-cehoslovace, de care popoarele U.R.S.S. și Cehoslovaciei pot fi mândre pe bună dreptate ca fiind una din cuceririle lor cele mai mari.

În timpul vizitei, delegația sovietică a avut întîlniri cu activiștii de partid și oameni de stat din Cehoslovacă: tovarășii K. Baciček, R. Barak, I. Dolansky, Z. Fierlinger, V. Kopecky, A. Novotny, V. Siroky, A. Zapotocky — membri ai Biroului Politic al C.C. al P.C. din Cehoslovacă; I. Jankovska, O. Simunek — membri supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.C. din Cehoslovacă; O. Cernik, J. Hendrych, B. Keller — secretari ai C.C. al P.C. din Cehoslovacă; E. Slechta, J. Plojhar și J. Kyselý — președinți ai partidelor din cadrul Frontului Național; V. David, ministrul Afacerilor Externe; R. Strecha, președintele Corpului Imputerniciilor din Slovacia și cu alții.

Tratativele s-au desfășurat într-o atmosferă cordială și sinceră de prietenie frățescă și de înțelegere deplină. În cadrul schimbului de păreri în probleme care interesează cele două țări, reprezentanții celor două țări au constatat cu satisfacție că din momentul semnării Declarației comune sovieto-cehoslovace din 29 ianuarie 1957, relațiile dintre U.R.S.S. și Republica Cehoslovacă s-au dezvoltat mai departe cu succes în toate domeniile vieții politice, economice și culturale.

Baza trinitică a acestor relații a fost, este și va fi marea prietenie, care decurge din comunitatea intereselor popoarelor celor două țări, din comunitatea ideilor și felurilor luptei pentru construirea socialismului, pentru pace în lumea întreagă, din profunda stimă și încredere reciprocă.

Recepție în cinstea delegației de partid și guvernamentale a U.R.S.S.

PRAGA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 iulie I. T. Grișin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Cehoslovacă, a oferit o mare recepție în cinstea delegației de partid și guvernamentale a Uniunii Sovietice care a vizitat Cehoslovacă.

Recepția a avut loc în sala de bal a Palatului Național, în prezența a peste 1000 de oaspeți. În timpul recepției, delegația sovietică a fost întâmpinată de către reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă. Discuțiile au fost foarte interesante și au dus la înțelegerea deplină a problemei păcii și securității în Europa și sprijinul eforturilor constructive îndreptate spre rezolvarea problemei germane.

În legătură cu faptul că politica promovată în prezent de unele puteri occidentale nu contribuie la înlăturarea încordărilor internaționale, el dimpotrivă o agravează, Uniunea Sovietică și Cehoslovacă au considerat necesar să-și reafirme fidelitatea față de Tratatul de la Varșovia și față de obligațiile pe care le-au asumat participanții la Tratat în interesul menținerii păcii și securității, au confirmat hotărârea lor de a continua să depună eforturi eficiente îndreptate spre crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

În timpul vizitei delegației de partid și guvernamentale sovietice în Cehoslovacă au avut loc de asemenea tratative între reprezentanții Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă, în cadrul cărora a avut loc, într-o atmosferă cordială și prietenească un schimb de păreri în probleme de partid.

Reprezentanții celor două țări au constatat cu satisfacție că din momentul semnării Declarației comune sovieto-cehoslovace din 29 ianuarie 1957, relațiile dintre U.R.S.S. și Republica Cehoslovacă s-au dezvoltat mai departe cu succes în toate domeniile vieții politice, economice și culturale.

Toate acestea obligă popoarele iubitoare de pace să-și întărească permanent vigilența și să fie gata să dea o ripostă oricărei amenințări din partea militarștilor vestgermani. R. Cehoslovacă și U.R.S.S. interesate în cel mai mare grad ca teritoriul Germaniei să nu mai poată deveni niciodată baza de atac a unui război agresiv, apreciază cu altă mai mult existența Republicii Democratice Germane, care constituie un factor important al întăririi păcii și slăbirii încordării în Europa, și sprijină eforturile constructive îndreptate spre rezolvarea problemei germane.

În legătură cu faptul că politica promovată în prezent de unele puteri occidentale nu contribuie la înlăturarea încordărilor internaționale, el dimpotrivă o agravează, Uniunea Sovietică și Cehoslovacă au considerat necesar să-și reafirme fidelitatea față de Tratatul de la Varșovia și față de obligațiile pe care le-au asumat participanții la Tratat în interesul menținerii păcii și securității, au confirmat hotărârea lor de a continua să depună eforturi eficiente îndreptate spre crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

În timpul vizitei delegației de partid și guvernamentale sovietice în Cehoslovacă au avut loc de asemenea tratative între reprezentanții Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă, în cadrul cărora a avut loc, într-o atmosferă cordială și prietenească un schimb de păreri în probleme de partid.

Reprezentanții celor două țări au constatat cu satisfacție că din momentul semnării Declarației comune sovieto-cehoslovace din 29 ianuarie 1957, relațiile dintre U.R.S.S. și Republica Cehoslovacă s-au dezvoltat mai departe cu succes în toate domeniile vieții politice, economice și culturale.

Baza trinitică a acestor relații a fost, este și va fi marea prietenie, care decurge din comunitatea intereselor popoarelor celor două țări, din comunitatea ideilor și felurilor luptei pentru construirea socialismului, pentru pace în lumea întreagă, din profunda stimă și încredere reciprocă.

Recepția a avut loc în sala de bal a Palatului Național, în prezența a peste 1000 de oaspeți. În timpul recepției, delegația sovietică a fost întâmpinată de către reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă. Discuțiile au fost foarte interesante și au dus la înțelegerea deplină a problemei păcii și securității în Europa și sprijinul eforturilor constructive îndreptate spre rezolvarea problemei germane.

În legătură cu faptul că politica promovată în prezent de unele puteri occidentale nu contribuie la înlăturarea încordărilor internaționale, el dimpotrivă o agravează, Uniunea Sovietică și Cehoslovacă au considerat necesar să-și reafirme fidelitatea față de Tratatul de la Varșovia și față de obligațiile pe care le-au asumat participanții la Tratat în interesul menținerii păcii și securității, au confirmat hotărârea lor de a continua să depună eforturi eficiente îndreptate spre crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

În timpul vizitei delegației de partid și guvernamentale sovietice în Cehoslovacă au avut loc de asemenea tratative între reprezentanții Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă, în cadrul cărora a avut loc, într-o atmosferă cordială și prietenească un schimb de păreri în probleme de partid.

Reprezentanții celor două țări au constatat cu satisfacție că din momentul semnării Declarației comune sovieto-cehoslovace din 29 ianuarie 1957, relațiile dintre U.R.S.S. și Republica Cehoslovacă s-au dezvoltat mai departe cu succes în toate domeniile vieții politice, economice și culturale.

Baza trinitică a acestor relații a fost, este și va fi marea prietenie, care decurge din comunitatea intereselor popoarelor celor două țări, din comunitatea ideilor și felurilor luptei pentru construirea socialismului, pentru pace în lumea întreagă, din profunda stimă și încredere reciprocă.

În timpul vizitei delegației de partid și guvernamentale sovietice în Cehoslovacă au avut loc de asemenea tratative între reprezentanții Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă, în cadrul cărora a avut loc, într-o atmosferă cordială și prietenească un schimb de păreri în probleme de partid.

Reprezentanții celor două țări au constatat cu satisfacție că din momentul semnării Declarației comune sovieto-cehoslovace din 29 ianuarie 1957, relațiile dintre U.R.S.S. și Republica Cehoslovacă s-au dezvoltat mai departe cu succes în toate domeniile vieții politice, economice și culturale.

Baza trinitică a acestor relații a fost, este și va fi marea prietenie, care decurge din comunitatea intereselor popoarelor celor două țări, din comunitatea ideilor și felurilor luptei pentru construirea socialismului, pentru pace în lumea întreagă, din profunda stimă și încredere reciprocă.

Recepția a avut loc în sala de bal a Palatului Național, în prezența a peste 1000 de oaspeți. În timpul recepției, delegația sovietică a fost întâmpinată de către reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă. Discuțiile au fost foarte interesante și au dus la înțelegerea deplină a problemei păcii și securității în Europa și sprijinul eforturilor constructive îndreptate spre rezolvarea problemei germane.

În legătură cu faptul că politica promovată în prezent de unele puteri occidentale nu contribuie la înlăturarea încordărilor internaționale, el dimpotrivă o agravează, Uniunea Sovietică și Cehoslovacă au considerat necesar să-și reafirme fidelitatea față de Tratatul de la Varșovia și față de obligațiile pe care le-au asumat participanții la Tratat în interesul menținerii păcii și securității, au confirmat hotărârea lor de a continua să depună eforturi eficiente îndreptate spre crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

În timpul vizitei delegației de partid și guvernamentale sovietice în Cehoslovacă au avut loc de asemenea tratative între reprezentanții Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă, în cadrul cărora a avut loc, într-o atmosferă cordială și prietenească un schimb de păreri în probleme de partid.

Reprezentanții celor două țări au constatat cu satisfacție că din momentul semnării Declarației comune sovieto-cehoslovace din 29 ianuarie 1957, relațiile dintre U.R.S.S. și Republica Cehoslovacă s-au dezvoltat mai departe cu succes în toate domeniile vieții politice, economice și culturale.

Baza trinitică a acestor relații a fost, este și va fi marea prietenie, care decurge din comunitatea intereselor popoarelor celor două țări, din comunitatea ideilor și felurilor luptei pentru construirea socialismului, pentru pace în lumea întreagă, din profunda stimă și încredere reciprocă.

Recepția a avut loc în sala de bal a Palatului Național, în prezența a peste 1000 de oaspeți. În timpul recepției, delegația sovietică a fost întâmpinată de către reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă. Discuțiile au fost foarte interesante și au dus la înțelegerea deplină a problemei păcii și securității în Europa și sprijinul eforturilor constructive îndreptate spre rezolvarea problemei germane.

În legătură cu faptul că politica promovată în prezent de unele puteri occidentale nu contribuie la înlăturarea încordărilor internaționale, el dimpotrivă o agravează, Uniunea Sovietică și Cehoslovacă au considerat necesar să-și reafirme fidelitatea față de Tratatul de la Varșovia și față de obligațiile pe care le-au asumat participanții la Tratat în interesul menținerii păcii și securității, au confirmat hotărârea lor de a continua să depună eforturi eficiente îndreptate spre crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

În timpul vizitei delegației de partid și guvernamentale sovietice în Cehoslovacă au avut loc de asemenea tratative între reprezentanții Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă, în cadrul cărora a avut loc, într-o atmosferă cordială și prietenească un schimb de păreri în probleme de partid.

Reprezentanții celor două țări au constatat cu satisfacție că din momentul semnării Declarației comune sovieto-cehoslovace din 29 ianuarie 1957, relațiile dintre U.R.S.S. și Republica Cehoslovacă s-au dezvoltat mai departe cu succes în toate domeniile vieții politice, economice și culturale.

Baza trinitică a acestor relații a fost, este și va fi marea prietenie, care decurge din comunitatea intereselor popoarelor celor două țări, din comunitatea ideilor și felurilor luptei pentru construirea socialismului, pentru pace în lumea întreagă, din profunda stimă și încredere reciprocă.

Recepția a avut loc în sala de bal a Palatului Național, în prezența a peste 1000 de oaspeți. În timpul recepției, delegația sovietică a fost întâmpinată de către reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă. Discuțiile au fost foarte interesante și au dus la înțelegerea deplină a problemei păcii și securității în Europa și sprijinul eforturilor constructive îndreptate spre rezolvarea problemei germane.

În legătură cu faptul că politica promovată în prezent de unele puteri occidentale nu contribuie la înlăturarea încordărilor internaționale, el dimpotrivă o agravează, Uniunea Sovietică și Cehoslovacă au considerat necesar să-și reafirme fidelitatea față de Tratatul de la Varșovia și față de obligațiile pe care le-au asumat participanții la Tratat în interesul menținerii păcii și securității, au confirmat hotărârea lor de a continua să depună eforturi eficiente îndreptate spre crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

În timpul vizitei delegației de partid și guvernamentale sovietice în Cehoslovacă au avut loc de asemenea tratative între reprezentanții Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă, în cadrul cărora a avut loc, într-o atmosferă cordială și prietenească un schimb de păreri în probleme de partid.

Reprezentanții celor două țări au constatat cu satisfacție că din momentul semnării Declarației comune sovieto-cehoslovace din 29 ianuarie 1957, relațiile dintre U.R.S.S. și Republica Cehoslovacă s-au dezvoltat mai departe cu succes în toate domeniile vieții politice, economice și culturale.

Baza trinitică a acestor relații a fost, este și va fi marea prietenie, care decurge din comunitatea intereselor popoarelor celor două țări, din comunitatea ideilor și felurilor luptei pentru construirea socialismului, pentru pace în lumea întreagă, din profunda stimă și încredere reciprocă.

Recepția a avut loc în sala de bal a Palatului Național, în prezența a peste 1000 de oaspeți. În timpul recepției, delegația sovietică a fost întâmpinată de către reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă. Discuțiile au fost foarte interesante și au dus la înțelegerea deplină a problemei păcii și securității în Europa și sprijinul eforturilor constructive îndreptate spre rezolvarea problemei germane.

În legătură cu faptul că politica promovată în prezent de unele puteri occidentale nu contribuie la înlăturarea încordărilor internaționale, el dimpotrivă o agravează, Uniunea Sovietică și Cehoslovacă au considerat necesar să-și reafirme fidelitatea față de Tratatul de la Varșovia și față de obligațiile pe care le-au asumat participanții la Tratat în interesul menținerii păcii și securității, au confirmat hotărârea lor de a continua să depună eforturi eficiente îndreptate spre crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

În timpul vizitei delegației de partid și guvernamentale sovietice în Cehoslovacă au avut loc de asemenea tratative între reprezentanții Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă, în cadrul cărora a avut loc, într-o atmosferă cordială și prietenească un schimb de păreri în probleme de partid.

Reprezentanții celor două țări au constatat cu satisfacție că din momentul semnării Declarației comune sovieto-cehoslovace din 29 ianuarie 1957, relațiile dintre U.R.S.S. și Republica Cehoslovacă s-au dezvoltat mai departe cu succes în toate domeniile vieții politice, economice și culturale.

Baza trinitică a acestor relații a fost, este și va fi marea prietenie, care decurge din comunitatea intereselor popoarelor celor două țări, din comunitatea ideilor și felurilor luptei pentru construirea socialismului, pentru pace în lumea întreagă, din profunda stimă și încredere reciprocă.

Recepția a avut loc în sala de bal a Palatului Național, în prezența a peste 1000 de oaspeți. În timpul recepției, delegația sovietică a fost întâmpinată de către reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă. Discuțiile au fost foarte interesante și au dus la înțelegerea deplină a problemei păcii și securității în Europa și sprijinul eforturilor constructive îndreptate spre rezolvarea problemei germane.

În legătură cu faptul că politica promovată în prezent de unele puteri occidentale nu contribuie la înlăturarea încordărilor internaționale, el dimpotrivă o agravează, Uniunea Sovietică și Cehoslovacă au considerat necesar să-și reafirme fidelitatea față de Tratatul de la Varșovia și față de obligațiile pe care le-au asumat participanții la Tratat în interesul menținerii păcii și securității, au confirmat hotărârea lor de a continua să depună eforturi eficiente îndreptate spre crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

În timpul vizitei delegației de partid și guvernamentale sovietice în Cehoslovacă au avut loc de asemenea tratative între reprezentanții Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă, în cadrul cărora a avut loc, într-o atmosferă cordială și prietenească un schimb de păreri în probleme de partid.

Reprezentanții celor două țări au constatat cu satisfacție că din momentul semnării Declarației comune sovieto-cehoslovace din 29 ianuarie 1957, relațiile dintre U.R.S.S. și Republica Cehoslovacă s-au dezvoltat mai departe cu succes în toate domeniile vieții politice, economice și culturale.

Baza trinitică a acestor relații a fost, este și va fi marea prietenie, care decurge din comunitatea intereselor popoarelor celor două țări, din comunitatea ideilor și felurilor luptei pentru construirea socialismului, pentru pace în lumea întreagă, din profunda stimă și încredere reciprocă.

Recepția a avut loc în sala de bal a Palatului Național, în prezența a peste 1000 de oaspeți. În timpul recepției, delegația sovietică a fost întâmpinată de către reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă. Discuțiile au fost foarte interesante și au dus la înțelegerea deplină a problemei păcii și securității în Europa și sprijinul eforturilor constructive îndreptate spre rezolvarea problemei germane.

În legătură cu faptul că politica promovată în prezent de unele puteri occidentale nu contribuie la înlăturarea încordărilor internaționale, el dimpotrivă o agravează, Uniunea Sovietică și Cehoslovacă au considerat necesar să-și reafirme fidelitatea față de Tratatul de la Varșovia și față de obligațiile pe care le-au asumat participanții la Tratat în interesul menținerii păcii și securității, au confirmat hotărârea lor de a continua să depună eforturi eficiente îndreptate spre crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

În timpul vizitei delegației de partid și guvernamentale sovietice în Cehoslovacă au avut loc de asemenea tratative între reprezentanții Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă, în cadrul cărora a avut loc, într-o atmosferă cordială și prietenească un schimb de păreri în probleme de partid.

Reprezentanții celor două țări au constatat cu satisfacție că din momentul semnării Declarației comune sovieto-cehoslovace din 29 ianuarie 1957, relațiile dintre U.R.S.S. și Republica Cehoslovacă s-au dezvoltat mai departe cu succes în toate domeniile vieții politice, economice și culturale.

Baza trinitică a acestor relații a fost, este și va fi marea prietenie, care decurge din comunitatea intereselor popoarelor celor două țări, din comunitatea ideilor și felurilor luptei pentru construirea socialismului, pentru pace în lumea întreagă, din profunda stimă și încredere reciprocă.

Recepția a avut loc în sala de bal a Palatului Național, în prezența a peste 1000 de oaspeți. În timpul recepției, delegația sovietică a fost întâmpinată de către reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă. Discuțiile au fost foarte interesante și au dus la înțelegerea deplină a problemei păcii și securității în Europa și sprijinul eforturilor constructive îndreptate spre rezolvarea problemei germane.

În legătură cu faptul că politica promovată în prezent de unele puteri occidentale nu contribuie la înlăturarea încordărilor internaționale, el dimpotrivă o agravează, Uniunea Sovietică și Cehoslovacă au considerat necesar să-și reafirme fidelitatea față de Tratatul de la Varșovia și față de obligațiile pe care le-au asumat participanții la Tratat în interesul menținerii păcii și securității, au confirmat hotărârea lor de a continua să depună eforturi eficiente îndreptate spre crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

În timpul vizitei delegației de partid și guvernamentale sovietice în Cehoslovacă au avut loc de asemenea tratative între reprezentanții Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă, în cadrul cărora a avut loc, într-o atmosferă cordială și prietenească un schimb de păreri în probleme de partid.

Reprezentanții celor două țări au constatat cu satisfacție că din momentul semnării Declarației comune sovieto-cehoslovace din 29 ianuarie 1957, relațiile dintre U.R.S.S. și Republica Cehoslovacă s-au dezvoltat mai departe cu succes în toate domeniile vieții politice, economice și culturale.

Baza trinitică a acestor relații a fost, este și va fi marea prietenie, care decurge din comunitatea intereselor popoarelor celor două țări, din comunitatea ideilor și felurilor luptei pentru construirea socialismului, pentru pace în lumea întreagă, din profunda stimă și încredere reciprocă.

Recepția a avut loc în sala de bal a Palatului Național, în prezența a peste 1000 de oaspeți. În timpul recepției, delegația sovietică a fost întâmpinată de către reprezentanții Partidului Comunist și guvernului Cehoslovacă. Discuțiile au fost foarte interesante și au dus la înțelegerea deplină a problemei păcii și securității în Europa și sprijinul eforturilor constructive îndreptate spre rezolvarea problemei germane.

În legătură cu faptul că politica promovată în prezent de unele puteri occidentale nu contribuie la înlăturarea încordărilor internaționale, el dimpotrivă o agravează, Uniunea Sovietică și Cehoslovacă au considerat necesar să-și reafirme fidelitatea față de Tratatul de la Varșovia și față de obligațiile pe care le-au asumat participanții la Tratat în interesul menținerii păcii și securității, au confirmat hotărârea lor de a continua să depună eforturi eficiente îndreptate spre crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Un mare miting popular la Praga

La 16 iulie, ziua plecării delegației de partid și guvernamentale sovietice la Praga, a avut loc un mare miting în piața Orașului Vechi, locul tradițional al festivităților, piața în care, în februarie 1948 s-au adunat reprezentanții tuturor partidelor și organizațiilor democratice pentru a-și exprima hotărârea și voința de a se împotrivi reacțiunii.

Înainte de începerea mitingului, în piața Orașului Vechi și pe toate străzile alăturate s-au adunat aproximativ 250.000 de proglăși și oameni ai muncii din orașela și sutele din apropiere. Ei au venit cu steaguri, pancarte. La ora 10,50 cei prezenți au salutat cu aplauze furtivoase, urale și aclamații de salut — „Trăiască Uniunea Sovietică!”, „Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice!” — pe tovarășii N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin, A. Zapotocky, A. Novotny, pe membrii delegației de partid și guvernamentale sovietice și pe conducătorii partidului comunist și ai guvernului Republicii Cehoslovace.

Mitingul a fost deschis de Agerpres, secretar al Comitetului o-rășenesc Moscova al P.C.U.S. N. S. Hrușciov, prim secretar al Comitetului Central al P.C.U.S., N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și ceilalți membri ai delegației au fost salutați, în numele muncitorilor din Moscova, de lăcătușul Kuznetsov de la uzina de automobile de mică capacitate.

Scritorul sovietic Panferov a felicitat pe membrii delegației pentru vizita înnumărată de succes în țara prietenă. Muncitorii Orlova de la fabrica „Comuna din Paris” a salutat pe membrii delegației de partid și guvernamentale sovietice în numele tineretului din Moscova.

N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., a rostit în cadrul mitingului o amplă cuvîntare. La miting a luat de asemenea cuvîntul N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Mitingul a luat sfîrșit în orașele furtivoase ale celor două țări care au aprobat cu căldură rezultatele fructuoase ale vizitei de prietenie făcută în Cehoslovacă de delegația de partid și guvernamentale sovietice.

MOSCOWA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 iulie s-au ținut în Moscova venind de la Praga membrii delegației de partid și guvernamentale a Uniunii Sovietice — compusă din Nikita Hrușciov, Nikolai Bulganin, Nikolai Patolicev, Olga Ivășcenko, Viktor Grișin.

Pe aeroportul Vnukovo ei au fost întâmpinați de reprezentanții oamenilor muncii: de Averkă Alistov, Leonid Brejnev, Ekaterina Furleya, Otto Kuusinen, Anastasia Mikolaj, Nikolai Svernik, Piotr Pospelov, Aleksei Koshigin, Mihail Pervuhin, membri și membri supleanți ai Prezidiului C.C. al P.C.U.S. și de alți oameni de stat și activiști pe tîrîm social. Delegația de partid și guvernamentale sovietice a fost întâmpinată de asemenea de președintele Republicii Democratice Vietnam, Ho Și Min și de persoanele care îl însoțesc, care se găsesc la Moscova.

MOSCOWA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 iulie pe stadionul central „Lenin” din Lujniki a avut loc un mare miting al oamenilor muncii din capitala Uniunii Sovietice, cu prelejul întoarcerii din Cehoslovacă a delegației de partid și guvernamentale a Uniunii Sovietice.

Mitingul a fost deschis de Agerpres, secretar al Comitetului o-rășenesc Moscova al P.C.U.S. N. S. Hrușciov, prim secretar al Comitetului Central al P.C.U.S., N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și ceilalți membri ai delegației au fost salutați, în numele muncitorilor din Moscova, de lăcătușul Kuznetsov de la uzina de automobile de mică capacitate.

In Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare

Propunerile S.U.A. se reduc la formule goale

LONDRA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La ședința din 15 iulie a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare reprezentantul sovietic V. A. Zorin a criticat propunerile prezentate de Statele Unite.

La ședința din 12 iulie a subcomitetului, a spus V. A. Zorin, dl. Stassen, reprezentant al Statelor Unite, a expus poziția pe care o ocupă în prezent Statele Unite în problema armei atomice și cu hidrogen. Rezumînd punctul de vedere și propunerile Statelor Unite, dl. Stassen a enumerat cinci puncte cu care sînt de acord Statele Unite. După cum este ușor să se constate din procesul verbal al ședinței, aceste puncte s-au redus însă la formule goale, care nu dezvăluie cîtuși de puțin esența poziției Statelor Unite.

Dacă desiflăm punctele prezentate de dl. Stassen în lumina acestei declarații, poziția Statelor Unite și a puterilor occidentale care le sprijină este alta decît cea despre care vorbesc formulele d-lui Stassen.

Primul punct al d-lui Stassen prevede: „Să se înceteze experiențele”. Ce soluție pentru această problemă propun Statele Unite și ce soluție propune Uniunea Sovietică?

Statele Unite propun încetarea experiențelor pe o perioadă de 10 luni, care nu va împiedica cîtuși de puțin pregătirea unei noi experiențe conform programelor care au și fost adoptate, și condiționează această încetare de încheierea unui acord cu privire la celelalte probleme ale dezarmării (reducerea forțelor armate și a armamentelor clasice, încetarea producției în viitor a materialelor fisionabile în scopuri militare, cu tot sistemul complicat de control asupra aplicării acestor măsuri), pentru rezolvarea cărora mai trebuie lăuate decizii dificile și considerabile provocate de însăși poziția puterilor occidentale.

Uniunea Sovietică propune să se adopte imediat o hotărîre cu privire la încetarea pe o perioadă de 2-3 ani a experiențelor cu toate tipurile de arme atomice și cu hidrogen în condițiile aplicării unui control internațional (stabilindu-se posturi de control pe teritoriul U.R.S.S., Statelor Unite, Angliei și în regiunea Oceanului Pacific), fără a condiționa aceasta de rezolvarea celorlalte probleme ale dezarmării și fără a aștepta rezolvarea lor.

A doua propunere a d-lui Stassen prevede: „Să se pună cîspă producției bombelor”. Care este poziția în această problemă a Statelor Unite și Uniunii Sovietice? După cum se știe, Statele Unite nu propun încetarea producției de arme atomice și cu hidrogen. Poziția lor în această problemă se reduce la propunerea de a se ajunge la un acord cu privire la încetarea pe viitor a producției de materiale fisionabile în scopuri militare. Totodată Statele Unite insistă ca țările să-și mențină dreptul de a produce și perfecționa arma atomică din materiale atomice fisionabile existente.

Uniunea Sovietică propune să se pună capăt producției tuturor tipurilor de arme atomice și cu hidrogen. Pentru ca această măsură să aibă o importanță reală să fie dezvoltate în fiecare fabrică sau uzină, să fie un imbold în continuă dezvoltare a activității creatoare a tineretului din industrie. Organizațiile U.T.M., tineretul tinereț de la școlile și în cadrul luptei cu multă abnegație pentru întărirea forțelor socialiste în agricultură, pentru mărirea contribuției tineretului la munca politică de convingere a țărănimii muncitoare cu gospodării individuale pentru a trece pe drumul socialismului, pentru mobilizarea tuturor forțelor în vederea stringerii la timp a recoltelor bogate din acest an. Și organizațiile U.T.M. de la școlile trebuie să acorde o atenție deosebită inițiativei creatoare a tineretului. Inițiativa de însoțire a nutrețului, inițiativa preluării de către tineri a unor sectoare importante de producție în gospodăriile agricole colective trebuie să găsească un larg ecos în rîndurile tineretului, să fie însoțită de inițiativa tinerilor din agricultură la lupta pentru obținerea unor rezultate economice din ce în ce mai mari. De asemenea organizațiile U.T.M. din școlile și tineretului trebuie să mobilizeze și să organizeze întregul tineret muncitor din industrie să lupte cu și mai multă pasiune, cu entuziasm patriotic pentru consolidarea și dezvoltarea activității brigăzilor de tineret, a posturilor utemiste de control și a celorlalte forme tineretului în producție pentru a mări contribuția tineretului la lupta pentru creșterea productivității muncii, îmbunătățirea calității produselor și activitatea noastră trebuie să acordăm o deosebită atenție dezvoltării inițiativei creatoare a tineretului. Inițiativa pentru economii în producție a tinerilor de la uzinele „Progresul”-Brăila, inițiativa tineretului de la uzinele T. Vladimirescu-București pentru disciplină, ordine și curățenie în producție, pentru folosirea celor mai înaintate metode de producție și de organizare a muncii, și multe alte inițiative ale tinerilor noștri muncitori

Organele U.T.M. trebuie să întărească combativitatea revoluționară, vigilența politică, să combată cu și mai multă hotărîre influențele ideologice burgheze, să întărească munca și activitatea organizațiilor de bază, disciplina, unitatea și combativitatea lor, lărgindu-și tot mai mult influența politică și organizatorică asupra maselor de tineret.

Plenara C.C. al P.M.R. arată că una din sarcinile fundamentale ale politicii partidului este întărirea și consolidarea continuă a lagărului țărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică. Trebuie să dezvoltăm și mai mult în rîndurile tineretului prietenia și frăția cu Marea Uniune Sovietică, cu celelalte țări ale lagărului socialist, să cultivăm și mai mult în mijlocul tineretului internaționalismul proletar.

Organele și organizațiile U.T.M. vor trebui să desfășoare o largă muncă educativă de masă în rîndurile tineretului, în spiritul dragostei înflăcărante pentru patria noastră, Republica Populară Romînă, în spiritul tradițiilor de luptă securară a poporului nostru pentru libertate și independență națională, în spiritul glorioaselor fapte de arme ale armatei române, care și-a dat contribuția în lupta pentru zdrobirea armatelor negre ale fascismului, în spiritul dragostei pentru Armata noastră Populară.

În aceste zile cînd dezbaterem cu însușele documente Plenarei C.C. al P.M.R. tineretul nostru muncitor mobilizat de organizațiile U.T.M. își stringe tot mai mult rîndurile în jurul partidului iubit, Uniunea Tineretului Muncitor, întregul tineret din țara noastră este mai hotărît ca orînd să fac